

วุฒิสภา

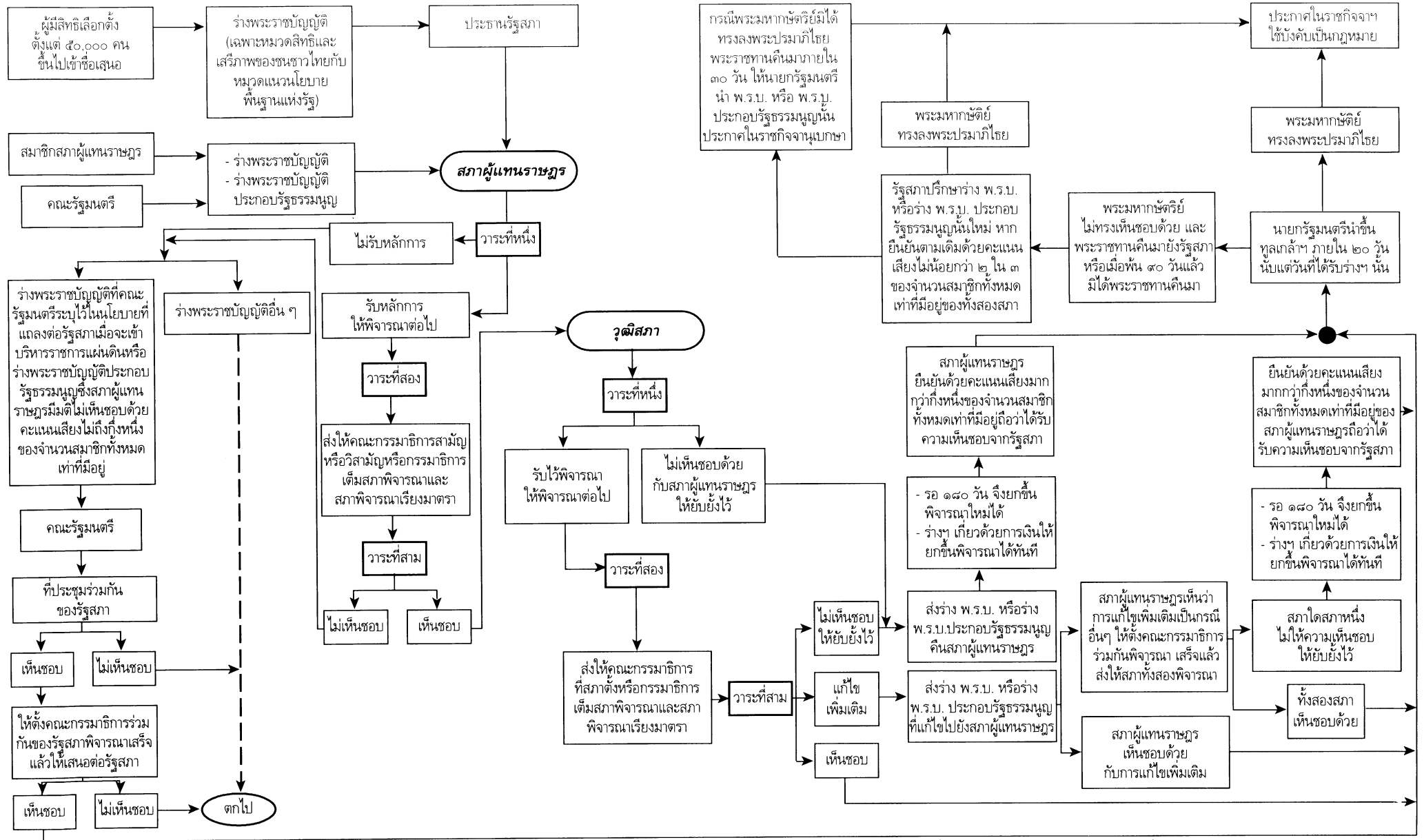
เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ....
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๗

อ.พ. ๗/๒๕๕๗

กระบวนการตราพระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

หมายเหตุ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรรับหลักการแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญหรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญไม่เกิน ๑๑ คน พิจารณาศึกษา และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการฯ รายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา (ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙)

สรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคี อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่า และพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๖ และโดยที่จะมีการประชุมภาคีอนุสัญญา ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ ดังนั้น เพื่อให้การประชุมดังกล่าวของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์บรรลุตามความมุ่งประสงค์ สมควรให้ผู้เข้าร่วมการประชุมได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เรื่องการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ....”

สำหรับ “เหตุผล” ประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ในชั้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผลโดยเพิ่มคำว่า “CONVENTION ON INTERNATIONAL TRADE IN ENDANGERED SPECIES OF WILD FAUNA AND FLORA” ซึ่งเป็นชื่อเต็มของคำว่า “CITES” เอาไว้ด้วยและมีการตัดข้อความบางส่วนที่ไม่จำเป็นออก (รายละเอียดกรุณาดู หน้า ๑๔)

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

ในพระราชบัญญัตินี้

“อนุสัญญา” หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๕)

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

การให้ความคุ้มครองผู้เข้าร่วมการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย ให้ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน (ร่างมาตรา ๔)

เพื่อให้การคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทยบรรลุตามความมุ่งประสงค์ให้บุคคลดังต่อไปนี้ที่เข้าร่วมและปฏิบัติหน้าที่ในการประชุมดังกล่าวได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ เรื่องการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑) คณะผู้แทนของรัฐภาคีอนุสัญญาที่ได้รับแต่งตั้งโดยถูกต้อง

(๒) ผู้สังเกตการณ์และคณะเจ้าหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนาญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ รวมไปถึงผู้แทนของรัฐอื่นใดที่มีได้เป็นภาคีอนุสัญญาที่เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์

(๓) หน่วยงานหรือองค์กรที่มีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะทางในด้านการคุ้มครองการอนุรักษ์ หรือการจัดการเกี่ยวกับสัตว์ป่าหรือพืชป่าตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคเจ็ดของอนุสัญญาที่เข้าร่วมประชุมในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์

(๔) คณะเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ที่มาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุม

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูล
ด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมาคืออนุสัญญา
ว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓
ในประเทศไทย พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันพุธที่ ๘ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
การประชุมาคืออนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์
ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ....

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมา
คืออนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓
ในประเทศไทย พ.ศ. ....

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงาน
วุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิก
วุฒิสภาในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กันยายน ๒๕๔๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายหนั ฆาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ ฝั้นทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวนภพร ชวรนคร นิตกร ๕ นายรุ่งธรรม เปรมมางกูร นิตกร ๓

นายโสภณ ชาตบุษย์จารุ นิตกร ๓ นางสาวสุวรรณา พรหมพิมพ์ วิทยากร ๓

นางกาญจนา ว่าบ้านเลน เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑ นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๔๒๔๖

ผลิตโดย

สำนักการพิมพ์

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๔

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากการอภิปราย

ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองการประมงภาคือนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ

ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย

พ.ศ. ๑

- ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประมงภาคือนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ๑
- สรุปประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
  ๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๙
  ๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ๑๑
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๑๒
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม ๑๔

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประมงภาคือนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่า

ที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ....

- หนังสือ เรื่อง บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ (CITES) ว่าด้วยเรื่องการประชุมสมัยสามัญภาคือนุสัญญาฯ (CITES) ครั้งที่ ๑๓ ..... ๑๕
- หนังสือ เรื่อง ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักงานเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ฯ ๑๗
- ร่างบันทึกความเข้าใจร่วมกับคู่สัญญาที่ได้ลงนามเป็นที่เรียบร้อยแล้ว (ฉบับภาษาอังกฤษ) ๒๐
- ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เรื่อง การประชุมสมัยสามัญภาคือนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ..... ๒๓

- ความเป็นมาของการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ครั้งที่ ๑๓ ..... ๒๖

บทความและข่าวที่เกี่ยวข้อง

- ไซเตส (CITES) อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ๓๑
- สารบัญ : CITES ๓๕
- รัฐสภาให้ความเห็นชอบจัดประชุม CITES ครั้งที่ ๑๓ ปลายปีนี้ ๓๙
- การมีส่วนร่วมของรัฐบาลสภาในการทำความตกลงระหว่างประเทศ ๓๙
- ไซเตสจัดประชุมพืช – สัตว์ป่าโลกในไทย ก. เกษตรอันโลมาอิรวดี
บัญชี ๑ ห้ามค้าขาย ๔๑
- หมายเหตุประชาชน : ไซเตส ๑๓ กับการค้าสัตว์ป่าของไทย (๑)
บทบาทของเจ้าภาพที่เคยถูกแบน ๔๒
- ไทยพร้อมเป็นเจ้าภาพการประชุม ไซเตสคอป ๑๓ ..... ๔๔

ภาคผนวก : อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ..... (๑)

ส่วนที่ ๑

**ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากการอภิปราย
ของสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุม
ภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ
ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓
ในประเทศไทย พ.ศ. ....**

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรีชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ ในวันพุธที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๗

เหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่ประเทศไทย ได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๖ และโดยที่จะมีการประชุมภาคีอนุสัญญา ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ ดังนั้น เพื่อให้การประชุมดังกล่าวของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ บรรลุตามความมุ่งประสงค์ สมควรให้ผู้เข้าร่วมการประชุมได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เรื่องการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาและมีมติอนุมัติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. .... เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วนำเสนอคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นกรรมาธิการ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๒ วัน

คณะกรรมการวิสามัญฯ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายปกิต พัฒนกุล	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายชูศักดิ์ ศิรินิล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายเกษม สรศักดิ์เกษม	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายศิริ หวังบุญเกิด	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๖. นายชวาล ทัพพิกรณ์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๗. นายกมล บันไดเพชร	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๘. นายพิเชษฐุ์ เชื้อเมืองพาน	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๙. นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๐. ร้อยโทกุเทพ ไสกระจำง	๑๑. นายจตุติ ไกรฤกษ์
๑๒. นายเจริญ คัมภีร์ภาพ	๑๓. นางสาวชรินทร์ พุทธปวน
๑๔. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	*๑๕. นายดิศทัต โหดระกิตย์
๑๖. นายบุญส่ง ไข่เกษ	๑๗. นายประเสริฐ บุญชัยสุข
๑๘. นายปรีชา มุสิกกุล	๑๘. นายปรีชา สุวรรณทัต
๒๐. นางผุสดี ตามไท	๒๑. นายภัทรศักดิ์ โอสธานุเคราะห์
๒๒. นายภาคิน สมมิตร	๒๓. นางสาวภูวนิดา คุณผลิน
*๒๔. นายมนู ทองศรี	๒๕. ศาสตราจารย์ระพี สาคริก
๒๖. นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว	๒๗. ศาสตราจารย์ลิขิต ชีรเวคิน
*๒๘. นายวรเดช วีระเวคิน	๒๘. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล
๓๐. นายวิชาญ มีนชัยนันท์	๓๑. นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล
๓๒. นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	๓๓. นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์
๓๔. นายอรรถสิทธิ์ คันคาย ทรัพย์สิทธิ์	๓๕. นายเอกพร รักความสุข

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาและข้อสังเกตต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๗ และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวการประชุมเดียวกัน โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว
ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สามโดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง
ข้างมาก หลังจากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบด้วยกับ
ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมเหตุผล (ดังมีรายละเอียดปรากฏ
ในเอกสารประกอบการพิจารณาฯ หน้า ๑๔) และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่ง
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการ
วิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาแล้วเห็นว่า
สมควรเสนอต่อที่ประชุมใหญ่วุฒิสภาให้พิจารณา ๓ วาระ ในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
กิจการวุฒิสภา วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๗ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔
ข้อ ๑๑๗

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๗ กำหนดว่า

“ในกรณีที่วุฒิสภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
โดยกรรมาธิการเต็มสภา ให้ถือว่าสมาชิกทุกคนในที่ประชุมประกอบกันเป็นคณะกรรมการ และประธาน
ของที่ประชุมมีฐานะเป็นประธานคณะกรรมการด้วย

การพิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาเป็นทั้งการพิจารณาชั้นคณะกรรมการ และการพิจารณา
ของวุฒิสภาในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรารวมกันไป”

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่าง
ประเทศซึ่งชนิดสัตว์และพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย
พ.ศ. ....

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ส่วนที่ ๓๓๓๓/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ อนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ เห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ. .... ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ และให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน แล้วให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป เมื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบบันทึกความเข้าใจแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ ดังต่อไปนี้

๑. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ. ....

ให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่ผู้เข้าร่วมประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดขึ้น ณ กรุงเทพมหานคร ในระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗

๒. สาระสำคัญในการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

๒.๑ แก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติฯ จากเดิมที่ใช้ว่า “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ. .... ” และในร่างมาตรา ๑ ให้สอดคล้องกัน โดยแก้ไขเป็น “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์

ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ....” เนื่องจากเป็นกรณีที่ต้องให้ความคุ้มครองแก่ผู้เข้าร่วมประชุมฯ เพียงครั้งเดียว

๒.๒ ร่างมาตรา ๓ บทนิยาม ตัดบทนิยามคำว่า “สำนักเลขาธิการ” ออก เนื่องจากบทนิยามนี้มีที่ใช้ในร่างมาตรา ๔ เพียงแห่งเดียว จึงได้นำสาระของบทนิยามดังกล่าวไปกำหนดไว้ในร่างมาตราดังกล่าว

๒.๓ ร่างมาตรา ๔ ได้กำหนดว่า เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเป็นไปตามที่ระบุในบันทึกความเข้าใจ ดังนั้น จึงถือว่าบันทึกความเข้าใจ เป็นส่วนหนึ่งของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเมื่อพิจารณาร่างบันทึกความเข้าใจฯ ฉบับภาษาไทยที่แปลมาเปรียบเทียบกับ MOU ฉบับภาษาอังกฤษ ปรากฏชัดเจนว่าถ้อยคำและข้อความหลายตอนยังมีความคลาดเคลื่อนอยู่บ้าง มากไปบ้าง น้อยไปบ้าง และได้แจ้งให้ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ และผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทราบว่าต้องมีการแก้ไขให้ถูกต้อง กับทั้งควรมีเอกสาร (Statement of Requirements) ฉบับภาษาอังกฤษและฉบับภาษาไทย (ที่แปลโดยกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ที่อ้างถึงใน MOU ประกอบไปอย่างครบถ้วนด้วย

นอกจากนั้น ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำและวรรคตอนในหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ และร่างพระราชบัญญัติฯ เล็กน้อยเพื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

๓. ข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติแล้ว เห็นว่า ที่ผ่านมาประเทศไทยไม่เคยตรากฎหมายคุ้มครองการประชุมระหว่างประเทศ แต่ประเทศไทยได้เคยตราเฉพาะกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองการดำเนินงานแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้มีมติให้ผู้แทนหน่วยงานที่มาชี้แจงรับประเด็นดังกล่าวไปหาหรือผู้บังคับบัญชา ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศและผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แจ้งว่า หน่วยงานต้นสังกัดยังคงยืนยันตามที่ได้นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีไปแล้ว และผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศได้ยืนยันว่า MOU นี้ถือเป็น “หนังสือสัญญา” ที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๒๒๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมีได้มีความเห็นหรือชี้แจงอื่นใดในประเด็นต่างๆ ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) จึงได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ และ MOU ตามที่ร่างพระราชบัญญัติฯ อ้างถึง โดยมีข้อสังเกต ดังต่อไปนี้

๓.๑ เป็นการตรากฎหมายฉบับแรกที่ทำให้ความคุ้มครองแก่การประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งการประชุมระหว่างประเทศ ไม่มีสภาพบุคคลตามกฎหมาย และที่ผ่านมาประเทศไทยจะตราพระราชบัญญัติคุ้มครองบุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเท่านั้น

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองแก่การประชุม โดยให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่ผู้เข้าร่วมประชุมและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประชุม CITES เพียงครั้งเดียว ซึ่งจะมีขึ้นระหว่างวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ อันเป็นการเฉพาะกิจเท่านั้น

๓.๓ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อความสำคัญเกี่ยวกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของผู้เข้าร่วมประชุมโดยได้กำหนดให้เป็นไปตาม MOU และ MOU ได้กำหนดให้ใช้บทบัญญัติตามอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสหประชาชาติ ค.ศ. ๑๙๔๖ โดยอนุโลม (mutatis mutandis) ซึ่งไม่ได้ระบุแน่ชัดว่า เป็นเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใด

๓.๔ หากไม่มีการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้จะใช้หลักหรือมาตรการทางบริหาร โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่มีอยู่แล้ว หรือโดยถือว่าเป็นอัยาศัยไมตรีระหว่างประเทศ (international comity) หรือธรรมเนียมปฏิบัติระหว่างประเทศ (international usage) ทำนองเดียวกัน ในทางปฏิบัติที่ประเทศไทยได้ให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่คณะผู้แทนจากต่างประเทศซึ่งได้รับเชิญให้มา เยือนหรือมาประชุมหารือในประเทศไทยโดยมิได้มีการตราเป็นพระราชบัญญัติให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ได้หรือไม่ เพราะเท่าที่ผ่านมาประเทศไทยไม่เคยมีการตราพระราชบัญญัติให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันการ ประชุมระหว่างประเทศแต่อย่างใด

๓.๕ เมื่อพิจารณาถึงสถานะของสำนักเลขาธิการฯ (CITES Secretariat) แล้วจะเห็น ได้ว่า สำนักเลขาธิการฯ (CITES Secretariat) ถูกจัดตั้งขึ้นและบริหารงานโดย UNEP (United Nations Environment Programme) และเมื่อ UNEP ก็เป็นองค์กรย่อย (subsidiary bodies) หนึ่งของสหประชาชาติ นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ของ CITES ยังถือหนังสือเดินทางของสหประชาชาติอีกด้วย^๖ ดังนั้น สำนัก เลขาธิการฯ (CITES Secretariat) จึงเป็นส่วนหนึ่งของสหประชาชาติซึ่งสามารถนำบทบัญญัติตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาใช้ บังคับได้

๓.๖ ลักษณะทางกฎหมายของ MOU นี้ เป็น “หนังสือสัญญา” ตามมาตรา ๒๒๔ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเป็น “treaty” ตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือไม่^๗ และสำนัก เลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เข้า ช่วยเป็น “นานาชาติ” หรือ “องค์การระหว่างประเทศ” ตามมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่ และสำนักเลขาธิการอนุสัญญาดังกล่าวมีความสามารถ (capacity) ตาม กฎหมายในการทำหนังสือสัญญาหรือไม่

๓.๗ การปฏิบัติตาม MOU ในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันบางประการแก่ผู้เข้าร่วม ประชุมระหว่างประเทศครั้งนี้ จำเป็นต้องออกเป็นพระราชบัญญัติหรือไม่

๓.๘ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) มีข้อสังเกตเกี่ยวกับ MOU ดังนี้

(๑) MOU ฉบับนี้เป็นหนังสือสัญญา (Treaty) ตามมาตรา ๒๒๔ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ ทั้งนี้ รูปแบบของ MOU มีถ้อยคำและข้อความที่ไม่ได้บ่งชี้ว่าเป็น “treaty”

^๖ ตามคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

^๗ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๑/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ เรื่อง หนังสือแจ้ง ความจำนงขอรับความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงิน ที่รัฐบาลไทยได้ทำกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งศาล รัฐธรรมนูญได้กล่าวในคำวินิจฉัยว่า “หนังสือสัญญา” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ หมายถึง ความตกลงระหว่าง ประเทศ ที่ประเทศไทยได้ทำขึ้น ... และมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “สนธิสัญญา”

^๘ ในกฎหมายระหว่างประเทศและทางปฏิบัติระหว่างประเทศนั้น MOU ไม่ผูกพันทางกฎหมาย (legally binding) เว้นแต่มีถ้อยคำและรูปแบบที่แสดงให้เห็นว่าภาคีผู้ทำ MOU มีเจตนาจะให้เป็นอย่างนั้น (Anthony Aust, Modern Treaty Law and Practice, Cambridge University, 2000, pp 26-46) มิฉะนั้นจะมีเพียงผล ผูกพันทางการเมือง (Politically binding) เท่านั้น นอกจากนี้ ในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๑/๒๕๔๒ เรื่อง หนังสือแจ้งความจำนงซึ่งรัฐบาลไทยได้ทำกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ไม่เป็นหนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญ เพราะมิได้เป็นสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ

(๒) การมีผล ของ MOU ในบทท้ายของ MOU ระบุว่า จะมีผลเมื่อรัฐบาลไทยได้แจ้ง ต่อสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ ว่า MOU นี้ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายภายในประเทศ (Internal administrative regulations) แล้ว ซึ่งมีใช้เป็นการได้รับความเห็นชอบตามบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญ (constitutional requirements) ของประเทศ นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่า สำนักเลขาธิการ อนุสัญญาฯ ไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ใดหรือองค์กรใด ลักษณะของ MOU จึงคล้ายกับคำมั่น ฝ้ายเดี่ยวมากกว่าจะเป็นความตกลงหรือสนธิสัญญา

(๓) คำแปล MOU ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแจ้งว่า กระทรวง การต่างประเทศได้เห็นชอบแล้วนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า คำแปล MOU ดังกล่าวมีความคลาดเคลื่อนและไม่ถูกต้องอยู่หลายตอน ซึ่งถ้าไม่แก้ไขให้ถูกต้องก็จะกระทบต่อ สภาพและขอบเขตของข้อผูกพันและการปฏิบัติตาม MOU จึงต้องมีการตรวจสอบแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องโดย หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่

๓.๔ ในการทำสนธิสัญญา กฎหมายระหว่างประเทศ และคำแปลของสนธิสัญญาหรือ ความตกลงระหว่างประเทศ นั้น อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการ ต่างประเทศ เมื่อกระทรวงการต่างประเทศได้ยืนยันว่า MOU นี้ เป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๒๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาเพื่อให้ปฏิบัติการตาม MOU ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) จึงได้ตรวจพิจารณาเฉพาะตัวร่างพระราชบัญญัติฯ โดยเพียง ปรับปรุงถ้อยคำหรือข้อความที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องตรงกับ MOU เท่านั้น ส่วนคำแปลของ MOU นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้ชี้ให้ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศและผู้แทนกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเห็นถ้อยคำและข้อความหลายตอนที่คลาดเคลื่อนบ้าง มากไปบ้าง น้อยไปบ้างตามที่ปรากฏเห็นได้ชัดเจน และได้แจ้งให้ผู้แทนทราบว่าจะต้องมีการแก้ไขให้ถูกต้อง กับทั้งควรมี เอกสาร (Statement of Requirements) ที่อ้างถึงไว้ใน MOU ประกอบไปอย่างครบถ้วนพร้อมทั้งคำแปล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๕๗

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญา

ว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ....

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระหนึ่ง

๑.๑ เหตุผลที่รับหลักการ

ตามที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๖ และโดยที่จะมีการประชุมภาคีอนุสัญญา ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ ดังนั้น เพื่อให้การประชุมดังกล่าวของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์บรรลุตามความมุ่งประสงค์ สมควรให้ผู้เข้าร่วมการประชุมได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เรื่องการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว

๑.๒ ข้อสังเกต

- การประชุมดังกล่าวไม่ควรได้รับเอกสิทธิ์ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากเป็นการประชุมที่มีระยะสั้นและเป็นการประชุมเพียงชั่วคราว ซึ่งจะทำให้เป็นบรรทัดฐานต่อไปหากเกิดการประชุมในลักษณะนี้ก็ต้องออกกฎหมายในลักษณะนี้อีก

- กรณีการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะหลักการในมาตรา ๔ ถือเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเอกสิทธิ์ก็คือการให้อภิสิทธิ์นั่นเอง และที่ผ่านมาเราได้ให้เอกสิทธิ์แต่เฉพาะในเรื่องที่สำคัญ ๆ เท่านั้น เช่น เอกสิทธิ์ในทางการทูต แต่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้โยนไปถึงการทำบันทึกการค้าตกลงที่สำคัญ ได้แก่ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันโดยนิตินิติบัญญัติที่เกี่ยวข้องแห่งอนุสัญญาปี ค.ศ. ๑๙๔๖ ว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสหประชาชาติมาบังคับใช้โดยอนุโลม และการนำมาใช้โดยอนุโลมนั้นมีขอบเขตจำกัดมากน้อยประการใด หากผู้แทนองค์กรดังกล่าวมาประชุมและได้กระทำความผิดไม่ว่าทางแพ่งหรือทางอาญาอันทำให้คนไทยได้รับความเสียหาย คนไทยซึ่งเป็นผู้เสียหายนั้นจะไม่สามารถ

ดำเนินคดีกับผู้แทนองค์กรเหล่านั้นได้ใช่หรือไม่ และถือได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนคนไทยหรือไม่

- ในกรณีที่ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชน ซึ่งตามมาตรา ๒๙ วรรค ๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๕๐ ได้บัญญัติถึงการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำไม่ได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น แต่อย่างไรก็ดี จะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมีได้ ดังนั้น การให้ความคุ้มกันและกรณีที่คนไทยเป็นผู้เสียหายจะไม่สามารถดำเนินคดีทางแพ่งหรือทางอาญาได้แต่ประการใด สิทธิดังกล่าวถือว่าเป็นสิทธิที่เป็นสาระสำคัญของสิทธิตามรัฐธรรมนูญหรือไม่

- หากร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคสอง บัญญัติให้ต้องระบอบทบัญญัติในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย ซึ่งจะบัญญัติไว้ในคำปรารภ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีได้บัญญัติบทจำกัดสิทธิไว้ถือได้ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

- ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มีภาษาอังกฤษคำว่า "CITES" ทั้งในเหตุผลและในเนื้อหาของมาตรา ๔ เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวเป็นร่างกฎหมายของประเทศไทย ควรเขียนให้ชัดเจนหรืออาจใช้คำเต็มของความหมายนั้น ๆ มิใช่ใส่แต่คำย่อไว้ซึ่งทำให้เข้าใจยาก

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ชี้แจงต่อข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับกรณีการให้เอกสิทธิ์นั้นที่เกรงกันว่าจะไม่สามารถดำเนินคดีต่าง ๆ ได้หากผู้มาประชุมได้กระทำความผิด ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมุ่งคุ้มครองและให้เอกสิทธิ์เกี่ยวกับการประชุมเท่านั้นไม่คุ้มครองถึงเรื่องอื่น ๆ และในกรณีที่กล่าวว่า เป็นการจำกัดสิทธิตามมาตรา ๒๙ แห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการ

แห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคินุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ....

ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

๒. สรุปประเด็นสำคัญและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายและได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง

- กรณีในส่วนของคำปรารภตามร่างพระราชบัญญัติ

ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๙ เนื่องจากมาตราดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อเตือนให้ฝ่ายนิติบัญญัติต้องใช้ความระมัดระวังในออกกฎหมายที่จะจำกัดสิทธิของประชาชนนั้น จะจำกัดสิทธิได้ตามรัฐธรรมนูญให้อำนาจไว้เท่านั้น ถึงอย่างไรก็ดี ในการจำกัดสิทธิก็ห้ามกระทบถึงสาระสำคัญแห่งสิทธิ ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่ได้แสดงให้เห็นชัดเจนว่าเป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนโดยตรงก็จริง แต่ในทางกลับกันก็เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชน กล่าวคือ การให้เอกสิทธิ์แก่ผู้มาเข้าร่วมประชุมหากมีการขบถยนต์เดี่ยวชนคนไทย คนไทยผู้ซึ่งเป็นผู้เสียหายจะฟ้องร้อง ดำเนินคดีแก่ผู้เข้าร่วมประชุมนั้นมีได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวได้รับเอกสิทธิ์เท่ากับเป็นผลย้อนมาจำกัดสิทธิของประชาชนชาวไทยนั่นเอง และการให้เอกสิทธิ์ดังกล่าวไม่ได้ให้ไว้เฉพาะแต่ในที่ประชุมเท่านั้น

- คณะกรรมาธิการได้ตอบชี้แจงกรณีดังกล่าว ดังนี้

การอ้างบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ เป็นเรื่องการใช้อำนาจรัฐที่มีผลภายในและมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยตรงเท่านั้น ซึ่งในกรณีการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายในลักษณะดังกล่าวหลายฉบับ และเป็นการประกาศใช้เป็นกฎหมายภายหลังรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้ประกาศใช้ เช่น ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสำนักงานผู้แทนธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ซึ่งผ่านวาระที่ ๑ ของสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี พ.ศ. ๒๕๔๓ หรือพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาวุธเคมี พ.ศ. ๒๕๔๕ ต่างก็ไม่มีกรอ้างบทบัญญัติตามมาตรา ๒๙ เพราะว่าเป็นเรื่องการให้เอกสิทธิ์การคุ้มกันนั้นเป็นเรื่องที่ใช้ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับรัฐ หรือองค์กรรัฐหรือบุคคลที่มาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนรัฐ

- กรณีตามร่างมาตรา ๔

บุคคลที่ให้ความคุ้มกันและได้รับเอกสิทธิ์ควรเป็นผู้แทนระดับสูงเท่านั้น แต่ในกรณีตามร่างมาตรา ๔ (๒) และ (๔) คือผู้สังเกตการณ์และคณะเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาดังกล่าว ถึงแม้บุคคลดังกล่าวจะมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เท่ากัน แต่ถ้าพิจารณาถึงฐานะของบุคคลนั้น ๆ และกฎหมายพื้นฐานของประเทศไทยก็ให้ความคุ้มกันสิทธิทั่วไปอยู่แล้ว และตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังรวมถึง พนักงานขับรถ พนักงานถือกระเป๋า ซึ่งมีภาวะในความระมัดระวังในการจะไม่กระทำการละเมิดกฎหมายนั้นแตกต่างกัน เช่น ผู้แทนของรัฐ ย่อมกระทำการใด ๆ โดยระมัดระวังและคำนึงถึงศักดิ์ศรีระหว่างประเทศเป็นสำคัญ

- คณะกรรมการได้ตอบชี้แจงกรณีดังกล่าว ดังนี้

ตามที่ได้มีบันทึกข้อตกลงเรื่องความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักงานเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบกับข้อตกลงดังกล่าวแล้ว และในบันทึกดังกล่าวได้บัญญัติความหมายรวมถึงบุคคลผู้ใดบ้าง หากไม่ให้เอกสิทธิ์กับบุคคลดังกล่าวก็จะขัดต่อบันทึกข้อตกลงนั้น

- กรณีการให้เอกสิทธิ์นั้น ควรบัญญัติเพิ่มเติมท้ายร่างมาตรา ๔

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้ได้รับเฉพาะตามบทบัญญัติของกฎหมายวิธีสบัญญัติ โดยไม่รวมถึงที่จะได้รับตามกฎหมายสารบัญญัติ กล่าวคือ หลักการใหญ่ของเอกสิทธิ์คือการกระทำความผิดถือว่าไม่ได้กระทำความผิด และควรให้แก่เอกสิทธิ์ที่จะไม่สามารถดำเนินคดีในทางศาลได้เท่านั้น ตามกฎหมายวิธีสบัญญัติคือตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือวิธีพิจารณาความอาญา แต่การกระทำเป็นความก็ต้องเป็นความผิดดังนั้นจึงไม่ควรรวมถึงกฎหมายสารบัญญัติ เช่นกรณีการประชุม APEC มีรถยนต์ของประมุขประเทศหนึ่งจอดอยู่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของประเทศไทยได้ทำหน้าที่สังเกตการณ์ใกล้เกินไป เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของประเทศนั้นใช้ปืนยิง เจ้าหน้าที่ของไทยบาดเจ็บไม่สามารถดำเนินคดีใด ๆ ได้เลย นั่นคือการเสียอำนาจอธิปไตยของรัฐไปแล้ว ซึ่งเป็นสาเหตุที่ไม่อยากให้ความคุ้มกันถึงบุคคลตามข้อสังเกต เพราะมีตัวอย่างในกรณีดังกล่าว

- คณะกรรมการได้ตอบชี้แจงกรณีดังกล่าว ดังนี้

ในระดับเจ้าหน้าที่ภาคีสมาชิกจะได้รับความคุ้มกันตามอนุสัญญาเจนีวา เทียบเท่ากับสหประชาชาติ เฉพาะในเรื่องของการประชุม ในส่วนของผู้สังเกตการณ์ จะได้รับความคุ้มกันเฉพาะในการแสดงวาทะในที่ประชุม การแสดงข้อความ ข้อขีดเขียนในที่ประชุมเท่านั้น ตามบันทึกความเข้าใจ ข้อ ๕ วรรคท้าย เพราะฉะนั้น การคุ้มกันไม่ได้รับเท่าเทียมกันแบ่งย่อยลงไปแต่ละบุคคล ส่วนใน (๔) ตามร่างมาตรา ๔ ที่เพิ่มเติมเข้าไปจากบันทึกความเข้าใจเพราะเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่จากองค์กรสหประชาชาติ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครองตามอนุสัญญาเจนีวาอยู่แล้ว เพียงแต่มาเขียนเพิ่มไว้เท่านั้น

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๒ ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. ....

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๔ เพื่อให้การคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทยบรรลุตามความมุ่งประสงค์ให้บุคคลดังต่อไปนี้ที่เข้าร่วมและปฏิบัติหน้าที่ในการประชุมดังกล่าวได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เรื่องการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑) คณะผู้แทนของรัฐภาคีอนุสัญญาที่ได้รับแต่งตั้งโดยถูกต้อง

(๒) ผู้สังเกตการณ์และคณะเจ้าหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ รวมไปถึงผู้แทนของรัฐอื่นใดที่มีได้เป็นภาคีอนุสัญญาที่เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์

(๓) หน่วยงานหรือองค์กรที่มีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะทางในด้านการคุ้มครอง การอนุรักษ์ หรือการจัดการเกี่ยวกับสัตว์ป่าหรือพืชป่าตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคเจ็ด ของอนุสัญญาที่เข้าร่วมประชุมในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์

(๔) คณะเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ที่มาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วย กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. .... ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

ข้อสังเกตของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการการฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมภาคี อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย พ.ศ. .... ตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว เห็นสมควรแก้ไขเหตุผล เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนี้

เหตุผล

“ โดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CONVENTION ON INTERNATIONAL TRADE IN ENDANGERED SPECIES OF WILD FAUNA AND FLORA: CITES) เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๖ และโดยที่จะมีการประชุมภาคีอนุสัญญาฯ ครั้งที่ ๑๓ ในประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งประเทศไทย เป็นเจ้าภาพ ดังนั้น เพื่อให้การประชุมดังกล่าวของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์บรรลุตามความมุ่งประสงค์ สมควรให้ผู้เข้าร่วมการประชุมได้รับเอกสิทธิ์ และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เรื่องการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ”

มติ สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบกับข้อสังเกตการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผล ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๑ และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของวุฒิสภา จึงขอส่งเหตุผล ที่ได้แก้ไขมาเพื่อพิจารณา

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประมงภาคี

อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ

ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓

ในประเทศไทย พ.ศ. ....

ที่ ทส 0947.3 / 1080

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กทม. 10-00

13 พฤษภาคม 2547

เรื่อง บันทึกรวบรวมความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ (CITES)
ว่าด้วยเรื่องการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาฯ (CITES) ครั้งที่ 13

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร 0504/14635 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2545

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. สำเนาหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ค่วนที่สุด ที่ กต 0805/16
ลงวันที่ 9 มกราคม 2547 จำนวน 70 ชุด
  2. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร 0503/2555 ลงวันที่ 19
กุมภาพันธ์ 2547 จำนวน 70 ชุด
  3. สำเนาบันทึกรวบรวมความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ (CITES)
ว่าด้วยเรื่องการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาฯ (CITES) ครั้งที่ 13 ฉบับภาษาอังกฤษ
จำนวน 70 ชุด
  4. สำเนาบันทึกรวบรวมความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ (CITES)
ว่าด้วยเรื่องการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาฯ (CITES) ครั้งที่ 13 ฉบับภาษาไทย
จำนวน 70 ชุด

เรื่องเดิม

1. คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2545 ให้ประเทศไทย โดยกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้า
ระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ครั้งที่ 13 (CoP 13) ระหว่างวันที่
2-14 ตุลาคม 2547 โดยให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นหน่วยงานหลักในการเตรียมการ
และจัดประชุม
2. การประชุมดังกล่าว จะต้องมีกรลงนามในร่างบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of
Understanding : MoU) ระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ (CITES) ว่าด้วยเรื่อง การจัด
ประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาฯ (CITES) ครั้งที่ 13 (CoP 13)

สำเนาถูกต้อง

(นายประเสริฐ สอนสถาพรกุล)
นักวิชาการป่าไม้ 8ว

3. กระทรวงการต่างประเทศมีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ กต 0805/ 16 ลงวันที่ 9 มกราคม 2547 พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างบันทึกความเข้าใจฯ โดยเห็นควรให้มีการออกพระราชบัญญัติใหม่เพื่อรองรับการประชุมฯ และต้องให้เสนอร่างบันทึกความเข้าใจฯ พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมฯ ดังกล่าว ให้คณะรัฐมนตรีและรัฐสภาพิจารณาต่อไป (สิ่งที่ส่งมาด้วย 1)

4. คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2547 อนุมัติให้ความเห็นชอบร่างบันทึกความเข้าใจฯ โดยให้ออกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทย ประจำสำนักงานสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศ ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เป็นผู้ลงนามในร่างบันทึกความเข้าใจฯ และอนุมัติในหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาฯ (CITES) และให้เสนอบันทึกความเข้าใจฯ ฉบับภาษาไทย โดยมีฉบับภาษาอังกฤษเป็นเอกสารประกอบ ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา เพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป (สิ่งที่ส่งมาด้วย 2)

ข้อเท็จจริง

เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทย ประจำสำนักงานสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศ ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ได้ลงนามในร่างบันทึกความเข้าใจฯ ร่วมกับคู่สัญญา คือ สำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ (CITES) เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2547 เป็นที่เรียบร้อยแล้ว (สิ่งที่ส่งมาด้วย 3)

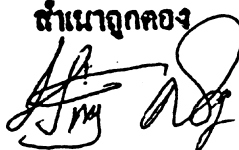
ความเห็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เห็นควรนำเสนอสำเนาบันทึกความเข้าใจฯ ฉบับภาษาไทย โดยมีฉบับภาษาอังกฤษเป็นเอกสารประกอบ (สิ่งที่ส่งมาด้วย 3.4) ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา เพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป

ประเด็นพิจารณา

นำเสนอบันทึกความเข้าใจฯ ฉบับภาษาไทย โดยมีฉบับภาษาอังกฤษเป็นเอกสารประกอบ ให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา เพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

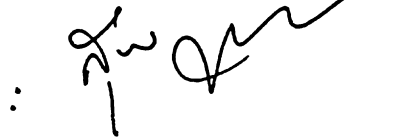
สำเนาถูกต้อง

ประเสริฐ สอนสถาพรกุล

นักวิชาการป่าไม้ 8ว

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 สำนักงานจัดประชุมนานาชาติ BWCC และ CITES CoP 13
 โทร. 0 2561 4292-3 ต่อ 912, 913
 โทรสาร 0 2940 5911

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ คุณกิตติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานรัฐมนตรี ทส.
วันที่ 20 มิ.ย.
วันที่ 19 ก.พ. 2547
เวลา 16.45

ความที่สอด

ที่ นร ๐๔๐๓/๒๕๔๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

ห้อง ปศท.ทส.

ที่ 192

วันที่ 26 ก.พ. 2547

เรื่อง ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (CITES) ว่าด้วยเรื่องการประชุมสมัยสามัญภาคอนุสัญญา ว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมสมัยสามัญภาคอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ. ....

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านที่สอด ที่ ทส ๐๔๕๕๓/๑๓๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๗

สำนักงานปลัดกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
วันที่ 31 มี.ค.
วันที่ 26 ก.พ. 2547
เวลา ๐๙.๕๕ น./๑๓๑

ห้อง ปศท.ทส. ซาตรี ซอยประสิทธิ์
วันที่ 26 ก.พ. 2547
เวลา

ตามที่ได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

๑. อนุมัติร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (CITES) ว่าด้วยเรื่อง การประชุมสมัยสามัญภาคอนุสัญญา ว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓
๒. ขออนุมัติให้เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทยประจำสำนักงานสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศ ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เป็นผู้ลงนามในร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ (CITES) ว่าด้วยเรื่องการจัดประชุมสมัยสามัญภาคอนุสัญญาฯ (CITES) ครั้งที่ ๑๓ ในนามของรัฐบาลไทย
๓. อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมสมัยสามัญภาคอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ. .... ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

ในคราวประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ได้พิจารณาแล้ว มีประเด็นอภิปรายและมติ ดังนี้

สำเนาถูกต้อง

(นายประเสริฐ สอนสถาพรกุล) ๑

นักวิชาการป่าไม้ 8ว

/ประเด็น ...

ประเด็นอภิปราย

๑. การเป็นเจ้าของภาพจัดการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (CITES) ครั้งที่ ๑๓ นั้น เป็นการประชุมระดับนานาชาติ ซึ่งจะมีผู้ที่เข้าร่วมประชุมเป็นผู้แทนของประเทศต่าง ๆ จำนวนมาก โดยอาจมีบุคคลสำคัญระดับสูง ซึ่งเป็นประธานมูลนิธิหรือองค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมหรือมาสังเกตการณ์ จึงควรให้ความสำคัญอย่างสูงกับการจัดประชุมครั้งนี้ด้วย

๒. ในการจัดประชุมดังกล่าว ควรคำนึงถึงเรื่องการรักษาความปลอดภัย การต้อนรับ ผู้ที่เข้าร่วมประชุมตามความเหมาะสม ตลอดจนการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ภาพลักษณ์ของประเทศไทย ไปสู่นานาชาติ โดยเฉพาะด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสิ่งแวดล้อม และด้านอื่น ๆ ตามความจำเป็น

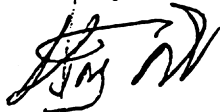
๓. เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ประเทศไทย จึงควรที่จะให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติซึ่งประกอบด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการต่างประเทศ องค์กรสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย สภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมการจัดประชุมดังกล่าว และอาจตั้งคณะกรรมการด้านต่าง ๆ ตามความเหมาะสม อาทิเช่น ด้านสารัตถะ ด้านพิธีการและการรักษาความปลอดภัย ด้านประชาสัมพันธ์ ฯลฯ เพื่อทำหน้าที่กำหนด นโยบายและวางแผน การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และอาจให้มีคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อจัดการประชุมเป็นหน่วยงานผู้ปฏิบัติหลัก

มติคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. เห็นการอนุมัติร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการ อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (CITES) ว่าด้วย เรื่อง การประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญา ว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้ จะสูญพันธุ์ ครั้งที่ ๑๓ ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ

๒. เห็นการอนุมัติให้เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทยประจำสำนักงาน สหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศ ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เป็นผู้ลงนาม ในร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญา (CITES) ว่าด้วยเรื่องการ จัดประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญา (CITES) ครั้งที่ ๑๓ ในนามของรัฐบาลไทย ตามที่กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ แล้วส่งบันทึกความเข้าใจดังกล่าวฉบับภาษาไทย โดยมีฉบับ ภาษาอังกฤษเป็นเอกสารประกอบ ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะกรรมการประสานงาน สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา เพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป

สำเนาถูกต้อง

(นายประเสริฐ สอนสถา

สำนักงานจัดการประชุมแห่งชาติ ๑๙
BWCC 2004 และ CITES COP 13
เลขที่รับ 160
วันที่ 3 ส.ค. 2547
เวลา

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
เลขที่รับ 566
วันที่รับ 2 ส.ค. 2547
เวลา

- ๓ -

๓. เห็นควรอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ. .... และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป เมื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบบันทึกความเข้าใจ ตามข้อ ๒ แล้ว

๔. เห็นควรให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รับประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ อนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕

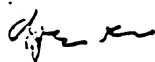
จึงเรียนยืนยันมา เพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไป ทั้งนี้ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ไปเพื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วนตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไปแล้ว

๕.

ส่งเรื่องมาเพื่อ

- ๑. โปรดพิจารณา
- ๒. ถือปฏิบัติ
- ๓. อื่นๆ

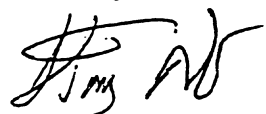
ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย กุประเสริฐ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

(นายประเสริฐ สอนสถาพรกุล)
นักวิชาการป่าไม้ 8ว

20 ม.ค. ๒๕๔๗
(นายชาติชาย ชวชมงคล)

รอง ผอ.ท.ส.

รักษาการเลขาธิการ กอ.ท.ส.
สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๐๖ - ๗
๐ ๒๒๔๐ ๕๐๔๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๕๐๔๔

(0432/C/3)

๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๗

ท.๑๕๗ (- 2 ส.ค. 2547)

(นายทองสุข พานทอง)

เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ 7

รักษาราชการแทน เลขานุการกรม

รับ ๒๓ ม.ค. ๒๕๔๗

ที่ ๐ ก.๗ 11-11-๔๗ ร.๗

11-๑๑-๒๕๔๗

(นายประพนธ์ ปัญญาชาติรักษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

cheleang

๑๕.๑๕ และ ๑๖.๑๖

๑๗.๑๗-๑๘.๑๘

MEMORANDUM OF UNDERSTANDING BETWEEN THE
GOVERNMENT OF THAILAND
AND THE
SECRETARIAT OF THE CONVENTION ON INTERNATIONAL TRADE IN
ENDANGERED SPECIES OF WILD FAUNA AND FLORA (CITES)
FOR THE
THIRTEENTH MEETING OF THE CONFERENCE OF THE PARTIES TO CITES

TO BE HELD AT: BANGKOK, THAILAND, FROM 2 TO 14 OCTOBER 2004

I. Nature and scope of the meeting

The meeting is convened as a regular meeting of the Conference of CITES Parties pursuant to Article XI of the Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora, adopted at Washington, D.C., on 3 March 1973. The purpose of the meeting is to review the implementation of the Convention and to take such action as may be required to improve its effectiveness in the future.

II. Participants

In accordance with the provisions of the Convention and the Rules of Procedure of the meeting:

- a) CITES Parties will be represented by duly authorized delegates;
- b) The United Nations, its Specialized Agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not a Party to the Convention, may be represented by observers; and
- c) Bodies or agencies technically qualified in protection, conservation or management of wild fauna and flora, in the categories specified in Article XI, paragraph 7, may also be represented by observers.

III. Place and date of the meeting

The meeting will take place at Bangkok, Thailand, from 2 to 14 October 2004.

สำเนาถูกต้อง

(นายประเสริฐ สอนสถาพรกุล)
นักวิชาการป่าไม้ ๘๖

IV. Organization of the meeting

While it is the responsibility of the Secretariat of the Convention "to arrange for and service" the meeting [Article XII, paragraph 2 a)], the responsibility for the practical and technical organization of the meeting shall be shared by the competent host authorities and the Convention Secretariat, on the basis of the attached statement of requirements; provided that the provisions of the present Memorandum of Understanding shall not prevent the parties to this Memorandum from making such adjustments as may be mutually agreed in order to ensure the efficient organization of the meeting.

V. Privileges and immunities

All participants entitled under the provisions of the text of the Convention to attend the meeting will be granted visas and entry permits where required, free of charge if possible and as speedily as possible so as to permit them to participate in the meeting without hindrance.

The Government of Thailand will ensure that documents and equipment needed for the meeting will be permitted to enter and leave the territory of Thailand without restrictions and without import/export duty, provided that the applicable general legal provisions and rules are observed.

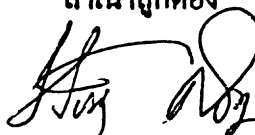
In all matters relating to this meeting, the Government of Thailand will apply, *mutatis mutandis*, the relevant provisions of the 1946 Convention on Privileges and Immunities of the United Nations to the representatives of Parties to CITES or non-party States and to the staff of the United Nations, the specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, participating in the meeting.

The observers referred to in Article II c) above shall enjoy immunity from legal process in respect of words spoken or written and any act performed by them in connection with their participation in the Conference.

VI. Liabilities for damage

As long as the premises reserved for the meeting are at the disposal of the Convention Secretariat, the Government of Thailand shall bear the risk of damage to the premises, facilities, furniture and equipment made available for the meeting, and shall bear the liability for accidents that may occur to persons present therein. The Government of Thailand shall be entitled to adopt whatever measures it may deem fit to ensure the protection, particularly against fire and other risks, of the above-mentioned premises, facilities, furniture, equipment and persons. The Government of Thailand may claim compensation for damage to persons or property caused by regular staff members or conference staff of the Convention Secretariat.

C.S.

ตำแหน่ง

 (นายประเสริฐ สอนสถาพรกุล)
 นักวิชาการป่าไม้ ๘๗

WY

Attached to form an integral part of this Memorandum is the Statement of Requirements.

This Memorandum will enter into effect from the date on which the Government of Thailand communicates to the Secretariat of the Convention that this Memorandum has been approved in accordance with its internal administrative regulations.

Done at Geneva this twenty-third of April 2004, in two originals in the English language both texts being equally authentic.

For the Government of Thailand:

For the Secretariat of the Convention:

Date: 23 April 2004

Date: 23rd April 2004

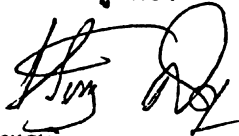
Signature: Chaiyong Satjipanon

Signature: Willem Wijnstekers

Chaiyong SATJIPANON
Ambassador of Thailand to the
United Nations Office in Geneva

Willem WIJNSTEKERS
Secretary General

C.S.

สำเนาถูกต้อง

(นายประเสริฐ สอนสถาพรกุล)
นักวิชาการชำนาญการพิเศษ

บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วย
การค้าระหว่างประเทศ
ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เรื่องการประชุม
ภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์
ครั้งที่ 13

จะจัดขึ้นที่ : กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 2 ถึง 14 ตุลาคม ค.ศ. 2004

1. ลักษณะและขอบข่ายของการประชุม

การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมสมัยสามัญของภาคีอนุสัญญา CITES ตามข้อ 11 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งได้รับเอาที่ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อวันที่ 3 มีนาคม ค.ศ. 1973 การประชุมนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ และเพื่อดำเนินการใด ๆ ที่อาจจำเป็นในการเสริมประสิทธิภาพในอนาคตของอนุสัญญาฯ

2. ผู้เข้าร่วม

ตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาและกฎข้อบังคับการประชุม

- ก) ผู้แทนรัฐภาคีที่เข้าร่วมประชุมที่ได้รับแต่งตั้งโดยถูกต้อง
- ข) องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนาญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ รวมไปถึงรัฐอื่นใดที่มีได้เป็นภาคีอนุสัญญาฯ อาจส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ และ
- ค) องค์การหรือหน่วยงาน ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะทางในด้านการคุ้มครองการอนุรักษ์ หรือการจัดการสัตว์ป่าและพืชป่า ในประเทศที่ระบุไว้ในข้อ 11 วรรค 7 อาจส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์

3. สถานที่และวันประชุม

การประชุมจะจัดขึ้นที่ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 2 ถึง 14

ตุลาคม 2547

4. การจัดการประชุม

สำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ รับสมัครขอการจัดและให้บริการการประชุม (ข้อ 12, วรรค 2) ส่วนความรับสมัครขอในการจัดการทางปฏิบัติและทางวิชาการ เป็นหน้าที่ร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของประเทศเจ้าภาพกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ บนพื้นฐานของข้อกำหนดรายละเอียดที่แนบท้ายบันทึกฉบับนี้ ทั้งนี้บรรดาข้อบทในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะไม่เป็นอุปสรรคที่ภาคีบันทึกฯ จะปรับเปลี่ยนตามที่ทั้ง 2 ฝ่ายอาจตกลงร่วมกัน เพื่อให้แน่ใจว่าการจัดการประชุมมีประสิทธิภาพ

5. เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

ผู้เข้าร่วมทุกคนที่มีสิทธิตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ ให้เข้าร่วมประชุม จะได้รับการตรวจตราและการอนุญาตเข้าเมืองในกรณีที่เป็น โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม หากเป็นไปได้ และด้วยความรวดเร็วเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมประชุมได้โดยปราศจากอุปสรรค

รัฐบาลไทยจะดำเนินการให้แน่ใจว่า เอกสารและอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต่อการประชุมจะได้รับอนุญาตให้นำเข้าและนำออกนอกอาณาเขตของประเทศไทย โดยไม่มีข้อจำกัดและไม่เสียอากรนำเข้า/ส่งออก แต่ทั้งนี้ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายและกฎทั่วไปที่ใช้อยู่

ในเรื่องทั้งปวงที่เกี่ยวกับการประชุม รัฐบาลไทยจะนำบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องแห่งอนุสัญญา ค.ศ. 1946 ว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การสหประชาชาติมาใช้ โดยอนุโลมกับผู้แทนภาคีอนุสัญญา CITES หรือรัฐที่มีไซภาคีอนุสัญญา และคณะเจ้าหน้าที่ของสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ที่เข้าร่วมประชุม

ผู้ตั้งเกณฑ์ดังกล่าวในข้อ 2 ก) ข้างต้นจะได้รับความคุ้มกันจากกระบวนการทางกฎหมายในเรื่องข้อพิพาทที่พูดหรือเขียน และการกระทำใดๆ ซึ่งได้กระทำเกี่ยวกับการเข้าร่วมของคนในการประชุม

6. ความรับผิดชอบในความเสียหาย

คราเมต่าที่อาคารสถานที่ซึ่งได้จัดไว้สำหรับการประชุมอยู่ในระหว่างการดำเนินงานของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ รัฐบาลไทยเป็นผู้รับความเสียหายหรือความเสียหายที่เกิดกับอาคารสถานที่ ซึ่งอันอาจความเสียหาย เครื่องเรือน อุปกรณ์ ที่จัดไว้ใช้ในการประชุม และจะรับผิดชอบอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลที่อยู่ในอาคารสถานที่นั้น รัฐบาลไทยมีสิทธิที่จะดำเนินมาตรการใดๆ ก็ได้ที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อเป็นการป้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจาก

อัครราชทูตและกงสุลอื่น ๆ ต่ออาคารสถานที่ ถึงอำนาจความสะดวก เครื่องเรือน อุปกรณ์ และ
 บุคคลดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลไทยอาจเรียกหรือจำค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่
 เกิดขึ้นกับตัวบุคคลหรือทรัพย์สินอันมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ประจำองคมนตรีเจ้าหน้าที่หรือ
 กงมนตรีเจ้าหน้าที่การประชุมของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ

ข้อกำหนดรายละเอียด ซึ่งแนบมาพร้อมนี้ ถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกฯ
 ฉบับนี้

บันทึกฯ ฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้นับแต่วันที่รัฐบาลไทยได้แจ้งต่อสำนักเลขาธิการ
 อนุสัญญาฯ ว่าบันทึกฯ ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบตามข้อบังคับทางการบริหารภายใน
 ของรัฐบาลไทย แล้ว

ทำ ณ นครเจนีวา [เมื่อวันที่สี่สิบสาม เดือนเมษายน ค.ศ. 2004] เป็นคู่ฉบับ เป็นภาษาอังกฤษ
 ทั้ง 2 ฉบับถูกต้องเท่าเทียมกัน

สำหรับรัฐบาลไทย

วันที่ 23 เมษายน ค.ศ. 2004

ลงนาม นายชัยยงค์ สัจจิตานนท์

เอกอัครราชทูต ผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทย

ประจำสำนักงานสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา

สำหรับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ

วันที่ 23 เมษายน ค.ศ. 2004

ลงนาม วิลเลียม วินสตันเคอร์

เลขาธิการ

ความเป็นมาของการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ครั้งที่ ๑๓*

ความเป็นมา

1. อนุสัญญา CITES เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2516 มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ลดลงไปทุกขณะจากการค้าระหว่างประเทศให้อยู่ในสภาพสมดุล
2. อนุสัญญา CITES นับเป็นอนุสัญญาฉบับเดียวที่ประสานประโยชน์ระหว่างการค้าอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยวิธีการควบคุมการค้าระหว่างประเทศด้วยระบบการอนุญาต (Permit) ระหว่างภาคี (Parties)
3. อนุสัญญา CITES ประกอบด้วยภาคีรวม 166 ประเทศ มีสำนักเลขาธิการ (secretariat) ตั้งอยู่ ณ นครเจนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ เป็นศูนย์ประสานงาน และบริหารอนุสัญญาผ่านคณะกรรมการบริหาร (Standing Committee) โดยกำหนดให้มีการประชุมสมัยสามัญภาคี (Conference of the Parties : CoP) ทุกสองปี
4. ประเทศไทยให้การรับรองอนุสัญญาฯ เมื่อปี พ.ศ. 2518 และให้สัตยาบันเมื่อปี พ.ศ. 2526 เป็นสมาชิก ลำดับที่ 78
5. การประชุม CoP ครั้งที่ 12 ณ ประเทศชิลี ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดประชุมฯ ครั้งที่ 13 ซึ่งนับว่าเป็นการจัดครั้งแรกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อลงมติกำหนดหรือแก้ไขระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ กำหนดและทบทวนชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่อยู่ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญาฯ รวมถึงตรวจสอบและ ส่งเสริมให้ภาคีถือปฏิบัติตามอนุสัญญาอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันไม่ให้อุรกิจการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อการค้าอนุรักษ์สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
2. เพื่อให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ภาคี ตลอดจนกำหนดมาตรการลงโทษภาคีที่ไม่ปฏิบัติตามพันธะของอนุสัญญา
3. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่าระหว่างประเทศ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประเทศไทยเป็นที่รู้จักของนานาประเทศ และเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในเวทีโลก
2. ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความตระหนักและความตื่นตัวมากขึ้น ในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่า
3. เกิดการขยายตัวทางด้านธุรกิจการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าระหว่างประเทศและผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศและประชาชน
4. เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการร่วมเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม
5. เพิ่มรายได้เข้าประเทศจากการใช้จ่ายของผู้เข้าร่วมประชุมและผู้ติดตามทั้งหมด ประมาณ 2,500 คน
6. ประเทศไทยได้รับสิทธิเป็นคณะกรรมการบริหาร เป็นเวลา 2 สมัยการประชุม CoP อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ด้านการค้าและการอนุรักษ์สัตว์ป่าและพืชป่า

* ที่มา : กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ร่วมกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ CITES

ภาษาที่ใช้ในการประชุม

ภาษาทางการที่ใช้ในการประชุมครั้งนี้ มี 3 ภาษา ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน
นอกจากนี้ยังมีภาษาอื่น ได้แก่ เยอรมัน และจีน
และเพิ่มเติมภาษาไทย สำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นเจ้าภาพ

ผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุม ประมาณ 2,000 – 2,500 คน ประกอบด้วย

- ผู้แทนและผู้ติดตามจากภาคีสมาชิกแห่งอนุสัญญาฯ ทั้งหมด 166 ประเทศ
- ผู้แทนองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
- ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ทั้งระดับประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ
- ภาคเอกชนในนามของหน่วยงานหรือบริษัทที่เกี่ยวข้องทางด้านสัตว์ป่าและพืชป่า ทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ
- สื่อมวลชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สำหรับผู้แทนองค์กรใดๆ ที่มีถิ่นฐานในประเทศไทย แต่มิใช่ส่วนราชการ สามารถขอเข้าร่วมประชุมได้
ในฐานะผู้สังเกตการณ์ ตาม ประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ณ วันที่ 4
พฤษภาคม พ.ศ. 2547

ประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

เรื่อง การรับรองสถานภาพขององค์กรที่มีชื่อส่วนราชการเพื่อเข้าร่วมประชุมภาคีสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่า และพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ครั้งที่ 13

ตามที่รัฐบาลไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมภาคีสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ครั้งที่ 13 ในระหว่างวันที่ 2 -14 ตุลาคม 2547 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร นั้น

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในฐานะฝ่ายปฏิบัติการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกันว่าผู้แทนองค์กรใดๆ ที่มีถิ่นฐานในประเทศไทยและมีชื่อส่วนราชการ และมีความรู้ ความชำนาญทางด้านการคุ้มครอง การอนุรักษ์ หรือการจัดการสัตว์ป่า และพืชป่า ตามบัญชีในอนุสัญญาฯ สามารถขอเข้าร่วมประชุมได้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ โดยต้องได้รับการรับรองสถานภาพจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ก่อนลงทะเบียนขอเข้าร่วมประชุมกับสำนักเลขานุการอนุสัญญา CITES ต่อไป

ทั้งนี้ขอให้ยื่นคำขอรับรองสถานภาพดังกล่าวพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

1. สำเนาทะเบียนบ้าน/สำเนาบัตรประชาชน/สำเนาหนังสือเดินทางของผู้แทนองค์กรที่ประสงค์จะเข้าร่วมประชุม

2. สำเนาหนังสือจดทะเบียนการจัดตั้งองค์กรในประเทศไทย พร้อมเอกสารตัวจริง

3. รูปถ่ายขนาดสองนิ้วครึ่ง จำนวน 2 รูป

ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้น ไปจนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2547 ณ สำนักงานอนุสัญญาฯ (CITES) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โทรศัพท์ (02) 5614292-3 ต่อ 709 โทรสาร (02) 5614838

การพิจารณาให้การรับรองจะกระทำร่วมกันระหว่างกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร และกรมประมง

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ **4 พฤษภาคม** พ.ศ. 2547

(นายวิจิต พัดมโกศล)

รองอธิบดี รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

ฝ่ายอนุรักษ์สัตว์ป่า

นางสาวนิลฉัตร สอนวิเศษ
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ

รูปแบบการจัดประชุม

เป็นการประชุมในลักษณะอภิปราย แสดงความคิดเห็น และลงมติของภาคีอนุสัญญาฯ CITES ที่มีต่อข้อเสนอแต่ละเรื่อง เพื่อพิจารณาให้การรับรองข้อเสนอนั้นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการอธิบายหลักการและเหตุผลที่จำเป็นต้องแก้ไข กฎระเบียบ แนวทางการปฏิบัติ หรือบัญชีสัตว์ป่าและพืชป่าในอนุสัญญาฯ ประกอบด้วยการประชุมหลัก ดังนี้

1. การประชุมรวม (Plenary Session)

ประกอบด้วยวาระที่เกี่ยวกับองค์รวมของการประชุม เช่น กฎของการประชุม รับรองวาระการประชุมที่จะนำเสนอ การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาสาส์นตราตั้ง (Credentials Committee) รับรองผู้สังเกตการณ์ (Observers) รับทราบรายงานจากคณะกรรมการบริหาร (Standing Committee) คณะกรรมการด้านสัตว์ (Animals Committee) คณะกรรมการด้านพืช (Plants Committee) รายงานจากคณะกรรมการกำหนดชื่อวิทยาศาสตร์ (Nomenclature Committee) การประชุมหัวข้อพิเศษ (Dialogue Meeting) รวมทั้งวาระที่เกี่ยวกับนโยบายและแผนการปฏิบัติงานอนุสัญญาฯ CITES

2. การประชุมคณะกรรมการชุดที่ 1 (Committee-I Session)

ประกอบด้วยวาระที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่อยู่ในบัญชีอนุสัญญาฯ อาทิ เช่น ช้าง เสือ วาฬ เต่าทะเล ไม้ซุง กัลว่ยไม้ ตะบองเพชร ฯลฯ การกำหนดโควต้าส่งออกของภาคี รวมถึงข้อเสนอก่อนแก้ไขบัญชีสัตว์ป่าและพืชป่าแนบท้ายอนุสัญญาฯ (Proposals for amendment of the Appendices)

3. การประชุมคณะกรรมการชุดที่ 2 (Committee- II Session)

ประกอบด้วยวาระที่เกี่ยวข้องกับการบริหารอนุสัญญาฯ ในด้านต่างๆ เช่น งบประมาณและอัตราการจ่ายเงินอุดหนุน ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ (เช่น FAO, Interpol, WCO ฯลฯ) รายงานประจำปี การดำเนินงานอนุสัญญาฯ การบังคับใช้กฎหมาย และการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิ่มเติมข้อมติที่ประชุม (Resolutions) ข้อตัดสินใจ (Decisions) เพื่อนำไปปฏิบัติ

4. การประชุมประจำภูมิภาค (Regional Session)

เป็นการประชุมของประเทศภาคีที่แบ่งตามภูมิภาคของโลกที่ประเทศนั้นตั้งอยู่ แบ่งออกเป็น 6 ภูมิภาค ได้แก่ 1) North America 2) South America, Central America and Caribbean 3) Europe 4) Asia 5) Africa 6) Oceania โดยเป็นการพบปะกันในกลุ่มภูมิภาคต่างๆ ของโลก ซึ่งมีสัตว์ป่าและพืชป่าชนิดที่ใกล้เคียงกัน และมีการเลือกผู้แทนประจำภูมิภาค เพื่อปฏิบัติงานใน คณะทำงาน 3 ชุด คือ คณะกรรมการบริหาร (Standing Committee) คณะกรรมการด้านสัตว์ (Animals Committee) และคณะกรรมการด้านพืช (Plants Committee)

ขั้นตอนการดำเนินการประชุม

ประกอบด้วยข้อกำหนดและกฎของการดำเนินการประชุม เพื่อยึดถือเป็นแนวปฏิบัติของผู้เข้าประชุมโดยสรุป ดังนี้

1. ผู้เข้าประชุม ประกอบด้วยผู้แทนจากภาคีต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานต้นสังกัดทั้งในส่วนภาครัฐและเอกชน ผู้เข้าร่วมประชุมรวมถึงผู้สังเกตการณ์จากองค์การสหประชาชาติและองค์การพลังงานปรมาณูระหว่างชาติ ทั้งนี้ ผู้เข้าประชุมดังกล่าวทั้งหมดต้องได้รับการรับรองจากสำนักเลขาธิการ CITES และลงทะเบียนเข้าร่วมการประชุม

2. รายละเอียดการประชุม องค์ประชุมทั้งหมดประกอบด้วยการประชุมหลัก ได้แก่ การประชุมแบบรวม การประชุมคณะกรรมการ ชุดที่ 1 และ 2 และการประชุมประจำภูมิภาค โดยใช้ภาษาทางการ คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส และ สเปน หรือภาษาอื่นๆ ที่มีการแปลไปยังภาษาทางการ

3. ประธานการประชุม สำหรับการประชุมรวม ประกอบด้วยประธานการประชุม 1 คน และรองประธาน 2 คน และสำหรับการประชุมอื่นๆ เช่น การประชุมคณะกรรมการชุด เป็นต้น ประกอบด้วย ประธานการประชุม 1 คน

4. การควบคุมการประชุม ประธานที่ประชุม จะเป็นผู้ทำหน้าที่หลักในการควบคุมและดูแลสถานการณ์ รวมถึงสั่งการต่างๆ ตลอดการประชุม และการอภิปรายที่มีการแสดงความคิดเห็นและโต้แย้งกัน

5. การส่งข้อเสนอและขั้นตอนสำหรับทำการลงมติ ประกอบด้วยขั้นตอนของการส่งร่างมติและเอกสารอื่นๆ รวมถึงการส่งข้อเสนอเพื่อการแก้ไขบัญญัติพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าแบบทำอนุสัญญา ให้ฝ่ายเลขานุการก่อนการประชุม และที่ประชุมจะลงมติแบบฉันทามติ หรือประธานที่ประชุมอาจเสนอให้มีการลงมติแบบการลงคะแนนเสียง ในกรณีเมื่อที่ประชุมไม่อาจมีฉันทามติได้

6. การลงคะแนนเสียง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้แทนอย่างเป็นทางการจากภาคีมีคะแนนเสียง 1 คะแนน และให้ประธานที่ประชุมรับผิดชอบเรื่องการนับคะแนนและประกาศผลการลงคะแนน โดยการลงคะแนนเสียงสำหรับเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการประชุมให้ใช้เสียงส่วนใหญ่ของผู้แทนภาคีที่เข้าร่วมประชุม สำหรับการลงมติอื่นๆ ให้ใช้เสียงสองในสามของผู้เข้าร่วมประชุม นอกจากนี้จะมีการกำหนดให้เป็นอย่างอื่น

7. เอกสารและนิทรรศการเพื่อนำเสนอข้อมูล ประกอบด้วยเอกสารข้อมูลว่าด้วยการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อส่งให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้พิจารณา โดยเป็นเอกสารจากผู้แทนภาคีใดๆ (parties) หรือผู้สังเกตการณ์ที่เป็นผู้แทนของรัฐใดๆ ที่ไม่ใช่ภาคีแห่งอนุสัญญา (non-parties) หรือองค์กรระหว่างรัฐบาลใดๆ (inter-government) หรือผู้สังเกตการณ์ใดๆ ที่เป็นผู้แทนขององค์กรอื่นๆ (observers)

8. การร้องทุกข์ ผู้แทนภาคีใดๆ ที่ถูกละเมิดโดยผู้อื่น อาจทำการร้องทุกข์ต่อคณะบริหารการประชุม (Bureau) ได้ โดยให้จัดหาข้อมูลที่จำเป็นเพื่อพิจารณาถึงความสมบูรณ์ของการร้องทุกข์ และต้องคำนึงถึงความแตกต่างทางข้อกฎหมาย

9. การแก้ไขกฎของขั้นตอนดำเนินการ ที่ประชุม CoP เป็นผู้จัดทำกฎนี้ และกฎนี้จะมีผลสมบูรณ์สำหรับการประชุมแต่ละสมัย เว้นแต่จะมีการแก้ไขโดยมติของที่ประชุม

ไซเตส (CITES) อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์

ไซเตส (CITES) อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) หรือ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อนุสัญญาวอชิงตัน (Washington Convention) ประเทศไทยเป็นสมาชิกลำดับที่ 80 โดยลงนามรับรองอนุสัญญาในปี 2518 และให้สัตยาบันในวันที่ 21 มกราคม 2526 คณะกรรมการ CITES ประจำประเทศไทย สังกัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เนื่องจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีคำสั่งเลขที่ 339/2535 ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2535 แต่งตั้งคณะกรรมการ CITES ประจำประเทศไทยขึ้น โดยมีหน้าที่ดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ และให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญา CITES ในประเทศไทยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานของ CITES ในประเทศไทยมอบหมายให้ส่วนราชการที่มีหน้าที่โดยตรง ในการดูแลชนิดพันธุ์ที่ CITES ควบคุม คือ สัตว์ป่า พืชป่า ของป่า อยู่ในความรับผิดชอบของ กรมป่าไม้ พืช อยู่ในความรับผิดชอบของ กรมวิชาการเกษตร สัตว์น้ำ อยู่ในความรับผิดชอบของ กรมประมง ปัจจุบันการดำเนินงานการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์ป่า เพื่อมิให้ประชากรของ สัตว์ป่า ลดน้อยลง หรือ สูญพันธุ์ไป กรมป่าไม้ ได้ดำเนินการร่วมมือและประสานงานกับนานาชาติในการอนุรักษ์สัตว์ป่าและดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปราม โดยได้จัดตั้งด่านตรวจสัตว์ป่าขึ้นที่ท่าอากาศยานนานาชาติ ท่าเรือ และจุดตรวจตามแนวชายแดน เพื่อป้องกันการลักลอบการค้า การนำเข้า การส่งออก และนำผ่านแดนซึ่งสัตว์ป่า ที่กระทำผิดพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ในปัจจุบันได้จัดตั้งขึ้นแล้วจำนวน 49 ด่าน

CITES เริ่มมีขึ้นเมื่อ สหพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ หรือ IUCN ได้จัดการประชุมนานาชาติขึ้น ในปี 2516 ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เพื่อร่างอนุสัญญา CITES ขึ้น มีประเทศที่เข้าร่วมประชุม 83 ประเทศ รวมทั้งตัวแทนจากประเทศไทยด้วย โดยมีผู้ลงนามรับรองอนุสัญญาดังกล่าวในวันที่ 21 ประเทศ และในปีพ.ศ. 2518 IUCN ได้จัดตั้งสำนักงานเลขาธิการ CITES ขึ้น ทำหน้าที่บริหารอนุสัญญาดังกล่าว ภายใต้การดูแลของ IUCN ปัจจุบันมีสำนักงานอยู่ที่เมืองเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีสมาชิกกว่า 140 ประเทศ โดยสมาชิกจะต้องจ่ายเงินอุดหนุนรายปีเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานเลขาธิการ CITES สำหรับประเทศไทยนั้น กรมป่าไม้ เป็นผู้ขอตั้งงบประมาณเงินอุดหนุน CITES โดยช่วงปี พ.ศ. 2536 - 2538 ประเทศไทยต้องจ่ายเงินปีละ 112,000 บาท ให้กับ CITES

---

* ที่มา : www.the61st.com

จุดประสงค์ของ CITES คือ การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่าในโลก เพื่อประโยชน์แห่งมวลมนุษยชาติโดยเน้นทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ หรือมีการคุกคาม ทำให้มีปริมาณร่อยหรอจนอาจเป็นเหตุให้สูญพันธุ์ วิธีการอนุรักษ์ของ CITES ก็คือ การสร้างเครือข่ายทั่วโลกในการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ (International Trade) ทั้งสัตว์ป่า พืชป่าและผลิตภัณฑ์ แต่ไม่ควบคุมการค้าภายในประเทศ สำหรับชนิดพันธุ์อื่นๆ (Native Species)

โครงสร้างของ CITES ประกอบไปด้วย

1. สำนักงานเลขาธิการ CITES (CITES Secretariat) ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารสูงสุด คือ เลขาธิการ (Secretary General) ซึ่งแต่งตั้งโดยผู้อำนวยการบริการของ UNEP และบุคคลากรประจำหน้าที่ฝ่ายต่าง โดยหน้าที่ของสำนักเลขาธิการ CITES มีดังนี้ จัดประชุมใหญ่ สมาชิกอนุสัญญาฯ และอำนวยความสะดวกแก่สมาชิกในการประชุมทำหน้าที่ตามมาตรา 15 และ 16 แห่งอนุสัญญา CITES ว่าด้วยการแก้ไขบัญชีรายชื่อสัตว์และพืชในบัญชีหมายเลข 1,2,3 (Appendix I-II-III) ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมใหญ่ภาคี CITES ตรวจสอบรายงานประจำปีของภาคี CITES กระตุ้นภาคี CITES ให้ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา CITES จัดพิมพ์รายชื่อชนิดพันธุ์ใน Appendix I-II และ III แจกจ่ายแก่สมาชิก พร้อมด้วยคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการจำแนกชนิดพันธุ์นั้นจัดทำรายงานผลงานประจำปีของ สำนักงานเลขาธิการ CITES เสนอสมาชิกให้คำแนะนำแก่สมาชิกในการปฏิบัติตามระเบียบอนุสัญญา CITES

2. คณะกรรมการประจำ (Standing Committee) ทำหน้าที่ดังนี้ คือให้คำแนะนำแก่สำนักเลขาธิการ CITES ในการบริหารงานตามอนุสัญญา ประสานงานในการจัดประชุมใหญ่ระหว่างสำนักเลขาธิการ CITES และประเทศเจ้าภาพเป็นคณะกรรมการควบคุมกฎระเบียบวาระการประชุมใหญ่ภาคี CITES รับรองงบประมาณประจำปีของสำนักเลขาธิการ CITES ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆตามที่สมาชิกขอร้องคณะกรรมการประจำประกอบด้วยบุคคล 9 คน ได้แก่ ผู้แทนจาก 6 ภูมิภาคหลัก (Six major geographic region) ของ CITES ซึ่งเลือกตั้งโดยสมาชิกในแต่ละภูมิภาค มีวาระการปฏิบัติงาน 2 สมัยประชุมใหญ่สามัญ ได้แก่ แอฟริกา, เอเชีย, อเมริกาใต้, ยุโรป, อเมริกาเหนือ, Oceania รวม 6 คน ประเทศผู้สนับสนุน (Depositary Government) 1 คน ได้แก่ สวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งจะเป็นกรรมการถาวรประเทศเจ้าภาพการประชุมใหญ่สมาชิก CITES ครั้งที่ผ่านมาแล้วและครั้งต่อไป รวม 2 คน ซึ่งมีวาระการปฏิบัติงาน 2 สมัยการประชุมใหญ่สามัญเช่นกัน สำหรับประธานและรองประธานกรรมการให้เลือกจากผู้แทน 6 ภูมิภาคและผู้แทน 6 ภูมิภาคเท่านั้นที่มีสิทธิ์ออกเสียง ถ้าเสียงเท่ากันผู้แทนจากประเทศผู้สนับสนุนจะเป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด

3. คณะกรรมการด้านการสัตว์ (Animal Committee) สำนักเลขาธิการ CITES เป็นกรรมการด้านวิชาการคอยตรวจตราควบคุมปริมาณการค้าสัตว์ป่า พิจารณาเพิ่ม-ลดบัญชีสัตว์ป่า ตรวจสอบสภาวะใกล้จะสูญพันธุ์ของสัตว์ป่า ซึ่งจะประกอบด้วยตัวแทนจาก 6 ภูมิภาคหลัก

4. คณะกรรมการด้านพืช (Plant Committee) มีหน้าที่คล้ายกับคณะกรรมการด้านสัตว์ แต่เป็นด้านพืช ประกอบด้วยผู้แทนจาก 6 ภูมิภาคหลัก เช่นกัน

5. คณะกรรมการจัดทำคู่มือจำแนกพันธุ์ (Identification Manual Committee) มีหน้าที่จัดทำคู่มือจำแนกชนิดพันธุ์สัตว์ป่า พืชป่า สำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศสมาชิกใช้เป็นคู่มือในการออกใบอนุญาต ประกอบด้วยกรรมการอาสาสมัคร

6. คณะกรรมการกำหนดชื่อวิทยาศาสตร์ (Nomenclature Committee) มีหน้าที่พิจารณาชื่อวิทยาศาสตร์ของ พืชป่า สัตว์ป่าใน Appendix I-II-III ประกอบด้วยกรรมการอาสาสมัคร

หน้าที่ของสมาชิก CITES คือ

1. สมาชิกต้องกำหนดมาตรการในการบังคับใช้อนุสัญญา CITES มิให้มีการค้าสัตว์ป่า พืชป่าที่ผิดระเบียบอนุสัญญาฯ โดยมีมาตรการลงโทษผู้ค้า ผู้ครอบครอง ริมของกลาง และส่งของกลางกลับแหล่งกำเนิด กรณีที่ทราบถึงถิ่นกำเนิด

2. ต้องตั้งด่านตรวจสัตว์ป่า พืชป่าระหว่างประเทศ เพื่อควบคุมและตรวจสอบการค้าสัตว์ป่า พืชป่า และการขนส่งที่ปลอดภัยตามระเบียบอนุสัญญา CITES

3. ต้องส่งรายงานประจำปี (Annual Report) เกี่ยวกับสถิติการค้าสัตว์ป่า พืชป่าของประเทศตนแก่สำนักงานเลขาธิการ CITES

4. ต้องจัดตั้งคณะทำงานฝ่ายปฏิบัติการ (Management Authority) และคณะทำงานฝ่ายวิชาการ (Scientific Authority) ประจำประเทศ เพื่อควบคุมการค้าสัตว์ป่า พืชป่า

5. มีสิทธิ์เสนอขอเปลี่ยนแปลงชนิดพันธุ์ในบัญชี Appendix I-II-III ให้ภาคีพิจารณา

ระบบการควบคุมของ CITESการค้าสัตว์ป่า พืชป่าและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ จะถูกควบคุมโดยระบบใบอนุญาต (Permit) ซึ่งหมายถึงว่า สัตว์ป่าและพืชป่าที่ CITES ควบคุมต้องมีใบอนุญาตในการ

1. นำเข้า (Import)
2. ส่งออก (Export)
3. นำผ่าน (Transit)
4. ส่งกลับออกไป (Re-export)

สำหรับชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ CITES ควบคุม จะระบุไว้ในบัญชีหมายเลข 1,2,3 (Appendix) ของอนุสัญญาฯ โดยได้กำหนดหลักการไว้ว่าชนิดพันธุ์ในบัญชีหมายเลข 1 เป็นชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ ห้ามค้าโดยเด็ดขาด เนื่องจากใกล้จะสูญพันธุ์ ยกเว้นเพื่อการศึกษา วิจัยและเพาะพันธุ์ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องได้รับความยินยอมจากประเทศที่จะนำเข้าเสียก่อน ประเทศส่งออกจึงจะออกใบอนุญาตส่งออกให้ได้ โดยจะต้องคำนึงถึงความอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้น ๆ ด้วยชนิดพันธุ์ในบัญชีหมายเลข 2 เป็นชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพืชป่า

ที่ยังไม่ถึงกับใกล้จะสูญพันธุ์ จึงยังอนุญาตให้ค้าได้ แต่ต้องมีการควบคุมไม่ให้เกิดความเสียหายหรือลดปริมาณลงอย่างรวดเร็วจนถึงจุดใกล้จะสูญพันธุ์ โดยประเทศที่จะส่งออกต้องออกหนังสืออนุญาตให้ส่งออกและรับรองว่าการส่งออกแต่ละครั้งจะไม่กระทบกระเทือนต่อการดำรงอยู่ของชนิดพันธุ์นั้นๆ ในธรรมชาติชนิดพันธุ์ในบัญชีหมายเลข 3 เป็นชนิดพันธุ์ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่งแล้ว ขอความร่วมมือประเทศภาคีให้ช่วยดูแลการนำเข้าก็จะต้องมีหนังสือรับรองการส่งออกจากประเทศถิ่นกำเนิด

โครงสร้างของ CITES ในประเทศไทยประเทศไทยมีพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าฉบับแรก เมื่อ พ.ศ.2503 ซึ่งเน้นการสงวนคุ้มครองสัตว์ป่าชนิดพันธุ์ที่มีอยู่ในประเทศไทยเป็นหลัก มิได้ครอบคลุมไปถึงสัตว์ป่าที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในต่างประเทศซึ่งถูกนำเข้ามาในประเทศไทยเพื่อการค้าสวนสัตว์หรือเพาะพันธุ์ ทำให้ประเทศไทยถูกพิจารณาลงโทษจากกลุ่มประเทศภาคีสัญญา CITES ด้วยการห้ามทำการค้าสัตว์ป่าและผลิตภัณฑ์กับประเทศไทย (Trade ban) ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ.2534 เป็นต้นมา ต่อมาในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2535 ประเทศไทยได้ตราพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 ขึ้นซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำเข้า ส่งออกและนำผ่านซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่ CITES ควบคุมและกรรมป่าไม้ไม่ได้ชี้แจง ทำความเข้าใจกับสำนักเลขาธิการ CITES ถึงความพยายามและความตั้งใจจริงของประเทศไทยในการถือปฏิบัติตามอนุสัญญา CITES นับแต่นั้นต่อไป เป็นผลให้สำนักเลขาธิการ CITES ประกาศยกเลิก Trade ban ต่อประเทศไทย ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ.2535 เป็นต้นมา ซึ่งผลเสียหายที่เกิดจาก Trade ban ในครั้งนั้นประมาณว่าเป็นวงเงินสูงถึงหลายพันล้านบาทสำหรับพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 มาตรา 23 หมวด 4 กล่าวถึง การนำเข้า ส่งออก นำผ่านซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่ CITES ควบคุม ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีการจัดตั้งด่านตรวจสัตว์ป่า ซึ่งในหลักการจะหมายถึงด่านตรวจสัตว์ป่าระหว่างประเทศนั่นเอง

สารหน้ารู้ : CITES*

หลายคนที่ชื่นชอบหรือสนใจ พันธุ์ไม้และสัตว์ป่า คงจะเคยได้ยินคำว่า ไชเตส (CITES) กันมาบ้างไม่มากก็น้อย และในโอกาสที่ ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมไซเตสของโลก ครั้งที่ 13 ในวันที่ 2 - 14 ต.ค. 2547 นั้น

เราควรทำความรู้จักกับ CITES กันดีกว่า

ไชเตส (CITES) คือ อะไร? CITES ย่อมาจากคำว่า Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora คือ อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ สาเหตุที่ต้องมี CITES เนื่องจาก การค้าสัตว์ป่าและพืชป่าทั่วโลกมีปริมาณและมูลค่ามหาศาล มีผลกระทบต่อทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ต่อประชากรของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่าในธรรมชาติ ลดจำนวนลงอย่างรวดเร็วจนบางชนิดใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งการลักลอบค้าพันธุ์ไม้และสัตว์ป่ามีมูลค่า รongลงมาจากการค้ายาเสพติด ดังนั้น เพื่อต้องการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่าในโลก เพื่อประโยชน์แห่งมวลมนุษยชาติของชนรุ่นนี้ และอนุชนรุ่นต่อไป โดยสร้างเครือข่ายทั่วโลก ในการควบคุมการค้าระหว่างประเทศทั้งพันธุ์ไม้และสัตว์ป่า ตลอดจนผลิตภัณฑ์

การก่อตั้ง CITES

แนวความคิดการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อคุ้มครองพันธุ์ไม้และสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์ อันเนื่องมาจากการค้าของป่าข้ามประเทศ ได้เริ่มก่อตัวขึ้นมาตั้งแต่ พ.ศ. 2503 ในการอภิปรายระดับนานาชาติ ว่าด้วยเรื่องการค้าของป่า การอนุรักษ์ปกป้องพันธุ์ไม้และสัตว์ป่า จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2506 ในการประชุมสมัชชา IUCN (The World Conservation Union) ก็ได้มีการร่างรายละเอียดสำหรับอนุสัญญา CITES ขึ้น และในที่สุด CITES ก็เป็นรูปเป็นร่าง และได้มีสมาชิกร่วมลงนาม จำนวน 80 ประเทศ ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2513 และให้อนุสัญญา CITES มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ก.ค. 2515 เป็นต้นไป จนกระทั่งปัจจุบันขณะนี้ CITES มีประเทศสมาชิกร่วมลงนามแล้วถึง 163 ประเทศทั่วโลก โดยมีสมาชิกรุ่นใหม่ล่าสุดเป็นลำดับที่ 163 คือ Albania ซึ่งตั้งอยู่ในทวีปยุโรป ตะวันออกเฉียงใต้ และข้อตกลงตามอนุสัญญาจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ 23 กันยายน 2546

CITES เป็นข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศ ของประเทศสมาชิกร่วมลงนามในอนุสัญญา ดังนั้น แม้จะไม่มีกระบวนการให้ความร่วมมือในกฎหมายของประเทศสมาชิกร่วมก็ตาม

* ที่มา : www.CITES.org และสำนักคุ้มครองพันธุ์พืช

สมาชิกยังคงต้องให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือตามอนุสัญญาที่ร่วมลงนามและถือเป็นสิ่งที่ชอบด้วยกฎหมายอันพึงต้องกระทำด้วย

การทำงานของ CITES

งานของ CITES มุ่งเน้นไปที่การค้าระหว่างประเทศทั้งหมดที่มีการ นำเข้า ส่งออก นอกประเทศ รวมไปถึงการนำเข้าเพื่อส่งออกไปอีกประเทศ สำหรับ พันธุ์ไม้ สัตว์ รวมไปถึงผลิตภัณฑ์จากป่าและจากทะเล ที่อยู่ในความควบคุมในข้อตกลงของอนุสัญญาต้องผ่านกระบวนการขออนุญาตจาก CITES ก่อน

ชนิดพันธุ์ในบัญชีควบคุมของ CITES

ชนิดพันธุ์ ของ พันธุ์ไม้ สัตว์ และผลิตภัณฑ์ ที่อยู่ในบัญชีการควบคุมของ CITES จัดเป็น 3 หมวด (Appendix I, II และ III) ตามระดับความจำเป็นในการปกป้อง

Appendix I : ชนิดพันธุ์ที่ใกล้สูญพันธุ์ การค้าในกลุ่มนี้จะได้รับอนุญาตได้ เฉพาะกรณีจำเป็นที่ยกเว้น เช่น เพื่อการศึกษา วิจัย หรือขยายพันธุ์เทียม ซึ่งจะต้องได้รับความยินยอมจากประเทศที่จะนำเข้า และต้องขออนุญาตจากประเทศที่ส่งออก

Appendix II : ชนิดพันธุ์ที่มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ แต่การทำการค้าต้อง อยู่ในความควบคุมหรือจำกัดปริมาณ เพื่อไม่ให้มีผลเสียหาย หรือจำนวนประชากรลดลงอย่างรวดเร็วจนใกล้สูญพันธุ์ ประเทศที่ยินยอมให้ส่งออก ต้องมีมาตรการและการควบคุมไม่ให้กระทบต่อการดำรงอยู่ของชนิดพันธุ์นั้นในธรรมชาติ

Appendix III : ชนิดพันธุ์ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศใด ประเทศหนึ่ง อย่างน้อยหนึ่งประเทศแล้ว และได้ขอความร่วมมือจากประเทศสมาชิก ให้ช่วยควบคุมดูแลการนำเข้า ด้วยจะต้องมีหนังสือรับรองการส่งออกจากประเทศถิ่นกำเนิด ในกลุ่มสัตว์ป่า (Funa) ราว 5,000 ชนิด และพันธุ์ไม้ (Flora) ราว 2,500 ชนิด ที่ขึ้นบัญชี CITES เพื่อปกป้องจากการลักลอบทำการค้าระหว่างประเทศ อยู่ในบัญชีรายชื่อ Appendices ทั้ง 3 ดังกล่าวข้างต้น

ปริมาณพืชป่าในอนุสัญญาไซเตส

บัญชีที่ I 310 ชนิด

บัญชีที่ II 24,881 ชนิด

บัญชีที่ III 6 ชนิด

รายละเอียดอีกมากมายของ ชนิดพันธุ์ ทั้งข้อห้ามและข้อยกเว้น และอื่นๆ สามารถเข้าไปดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ [websie of CITES](#)

สำหรับประเทศไทยของเรา กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาไซเตส (ประเทศไทย) ได้แก่สัตว์ป่า (Fauna) พ.ร.บ. สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 พืชป่า (Flora) พ.ร.บ. พันธุ์พืช พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. พันธุ์พืช (ฉบับที่ 2) 2535

การปฏิบัติงานตามอนุสัญญาไซเตส ประเทศไทย แบ่งความรับผิดชอบ ดังนี้
 กรมวิชาการเกษตร ----- พืชป่า (Flora)
 กรมป่าไม้ ----- สัตว์ป่า (Fauna)
 กรมประมง ----- ปลาและสัตว์น้ำ (Fauna)

สาระสำคัญ พ.ร.บ. พันธุ์พืช (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 พืชอนุรักษ์ หมายถึง พืชป่า ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา CITES (มาตรา 3, มาตรา 29 ทวิ)

- ห้ามมิให้ผู้ใด นำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านพืชอนุรักษ์และซากของพืชอนุรักษ์ เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาต (CITES Permits) จากอธิบดีกรมวิชาการเกษตร หรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมาย (มาตรา 29 ตริ)

- ผู้ใดประสงค์จะขยายพันธุ์เทียมพืชอนุรักษ์เพื่อการค้า ให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือ เพื่อขอขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงอนุรักษ์เพื่อการค้าต่อกรมวิชาการเกษตร (มาตรา 29 จัตวา)

- การขยายพันธุ์เทียมต้องกระทำภายใต้การจัดการและควบคุมสภาวะแวดล้อม โดยมนุษย์ เพื่อการผลิตพันธุ์และต้องคงปริมาณพ่อ - แม่พันธุ์ไว้ (มาตรา 3 และประกาศกรมฯ) (การยื่นขอจดทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์เพื่อการค้า ยื่น ณ สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช แห่งชาติ กรมวิชาการเกษตร ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนเป็นกองคุ้มครองพันธุ์พืช)

บทกำหนดโทษผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 29 ตริ (ไม่มีหนังสืออนุญาต CITES) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 29 จัตวา (ไม่ยื่นขอจดทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์เพื่อการค้า) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 3,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การขอหนังสืออนุญาตไซเตสอนุญาตนำเข้า การอนุญาตให้นำเข้า จะต้อง มีหนังสือ อนุญาตส่งออกจากประเทศต้นทางกำกับมาด้วย และผู้นำเข้าสามารถขออนุญาตนำเข้าได้ที่ด่านตรวจพืชทุกด่าน และที่สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชแห่งชาติ กรมวิชาการเกษตร อนุญาตส่งออก สามารถขออนุญาตส่งออกได้ที่สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชแห่งชาติ กรมวิชาการเกษตร ด่านตรวจพืช ทำอากาศยานเชียงใหม่ ด่านตรวจพืชทำอากาศยานหาดใหญ่ และด่านตรวจพืชท่าเรือภูเก็ต สำหรับพืชลูกผสม (Hybrids) ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญาไซเตส กรมวิชาการเกษตร จะบริการออกหนังสือรับรอง การส่งออกพืชลูกผสมให้ โดยสามารถขออนุญาตส่งพืชลูกผสมได้ที่

- สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชแห่งชาติ กรมวิชาการเกษตร

- งานมาตรฐานและบริการส่งออก กองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการ เกษตร และที่คลังสินค้าดอนเมือง

- ด้านตรวจพืชทำอากาศยานเชียงใหม่
  - ด้านตรวจพืชทำอากาศยานหาดใหญ่
  - ด้านตรวจพืชทำอากาศยานภูเก็ต
-

ข่าวที่เกี่ยวข้อง

รัฐสภาให้ความเห็นชอบจัดประชุม CITES ครั้งที่ 13 ปลายปีนี้

(25 ส.ค. 47) ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา เห็นชอบบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทย และCITES โดยไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมภาคีอนุสัญญา ว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ 13 ที่กรุงเทพมหานครปลายปีนี้

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อช่วงเช้าวันนี้ เป็นการประชุมเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทย และสำนักเลขาธิการอนุสัญญา ว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่า และพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ หรือ ไชเตส เรื่อง ที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม CITES ครั้งที่ 13 ขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 2 - 14 ตุลาคม 2547

โดยนายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ชี้แจงเหตุผลการนำบันทึกความเข้าใจดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาว่า เนื่องจากรัฐบาลจำเป็นต้องออกกฎหมายในการจัดการประชุมครั้งนี้ เพื่อรองรับการให้ออกสิทธิในด้านต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องของการดูแลรักษาความปลอดภัยแก่ตัวแทนจากประเทศภาคีสมาชิก องค์การสหประชาชาติ ประเทศผู้สังเกตการณ์ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการอธิบายของสมาชิกรัฐสภาหลายคนเห็นว่า รัฐบาลไม่จำเป็นต้องนำบันทึกฉบับนี้มาขอความเห็นชอบจากรัฐสภา เพราะเอกสิทธิ์ต่าง ๆ ที่จะให้กับผู้เข้าร่วมประชุมครั้งนี้ส่วนใหญ่ เป็นเรื่องเกี่ยวกับภาษีที่รัฐบาลมีอำนาจยกเว้นให้อยู่แล้ว ทั้งนี้ ต้องการให้รัฐบาลนำเรื่องการเปิดเขตการค้าเสรีกับต่างประเทศมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภามากกว่า เพราะเป็นเรื่องสำคัญที่จะกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

"การมีส่วนร่วมของรัฐบาลสภาในการทำความตกลงระหว่างประเทศ"

ในวันพุธที่ 25 สิงหาคม 2547 จะมีการประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา 224 ที่ได้บัญญัติไว้ว่า "หนังสือสัญญาใด มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตอำนาจแห่งรัฐ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติ เพื่อให้การเป็นไปตามสัญญาต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา

บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทย และสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่า และพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เรื่องการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ 13 ที่จะจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 2-14 ตุลาคม 2547

---

* ที่มา : NEWS center

บันทึกความเข้าใจดังกล่าวนี้ จะเข้าข่ายที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญมาตรา 224 ในประเด็นใดก็จะต้องเชิญผู้ที่สนใจได้ติดตามการประชุมร่วมกันของรัฐสภาในวันพุธนี้เวลา 09.30 น.

เรื่องการคุ้มครองสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ก็นับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ แต่นโยบายการจัดตั้งเขตการค้าเสรีของไทย ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญแต่ปรากฏว่า เรื่องนี้ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภา เพราะถูกตีความว่าสัญญาการค้าระหว่างประเทศนั้น

1. ไม่มีบทเปลี่ยนแปลงราชอาณาจักรไทย
2. ไม่มีบทเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐ
3. ไม่มีผลที่จะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่ออนุวัติตามสัญญา

เพื่อเป็นการอุดช่องว่าง ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา 224 และการบิดเบือนการตีความว่า ข้อตกลงระหว่างประเทศและพันธกรณีระหว่างประเทศไม่เข้าข่ายที่จะต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาจึงเห็นว่าควรให้มีพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของรัฐสภาในการทำความตกลงระหว่างประเทศและพันธกรณีระหว่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์

(1) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงมีหน้าที่เปิดเผยต่อสมาชิกรัฐสภาถึงข้อมูลความจริงเกี่ยวกับการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือสนธิสัญญาหรือการกระทำฝ่ายเดียวใด (เช่น การทำหนังสือแสดงเจตจำนง คำประกาศ คำแถลงหรือการกระทำหรือจดวันกระทำของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศต่อประเทศไทย)

(2) ให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงในการก่อพันธกรณีผูกพันประเทศไทยในทุกรูปแบบ ทั้งในการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศที่ปราศจากแบบพิธีซึ่งอาจทำด้วยวาจาก็ได้ หรือทำขึ้นใจรูปแบบสนธิสัญญาหรือทำขึ้นในรูปแบบของการกระทำฝ่ายเดียว

(3) ให้สิทธิสมาชิกรัฐสภาทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่จะได้รับทราบข้อมูลความจริงเกี่ยวกับการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศหรือสนธิสัญญาหรือการกระทำฝ่ายเดียวที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศผูกพันประเทศไทย

(4) ป้องกันมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงแสดงเจตนาแทนประเทศไทยในการเข้าผูกพันตามข้อตกลงระหว่างประเทศหรือสนธิสัญญาหรือตามพันธกรณีระหว่างประเทศใด โดยที่สมาชิกรัฐสภามีได้รับทราบ อันอาจเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติได้

2. กลไกทางกฎหมายในการดำเนินการ

2.1 การกำหนดหน้าที่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงปฏิบัติ

(1) กำหนดหน้าที่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงมีหน้าที่ชี้แจงและตอบคำถามต่อสมาชิกรัฐสภาเกี่ยวกับการก่อพันธกรณีระหว่างประเทศผูกพันประเทศไทยไม่ว่าจะทำขึ้นในรูปแบบใดก่อนที่จะแสดงเจตนาเข้าผูกพันตามพันธกรณีระหว่างประเทศนั้นในนามประเทศไทย

(2) กำหนดข้อห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารแสดงเจตนาเข้าผูกพันตามพันธกรณีระหว่างประเทศก่อนที่จะแจ้งหรือชี้แจงและตอบคำถามต่อสมาชิกรัฐสภา

(3) การชี้แจงและตอบคำถามตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารจะต้องกระทำด้วยตนเอง จะมอบหมายให้ผู้อื่นทำการชี้แจงตอบคำถามแทนตนมิได้

2.2 สภาพบังคับ

แม้ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีได้กำหนดบทลงโทษไว้โดยตรง แต่การที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นย่อมเป็นผู้จงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย อันเป็นเหตุได้ถูกถอนออกจากตำแหน่งหน้าที่ได้ ตามมาตรา 303 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย--จบ—

"ไซเตส"จัดประชุมพืช-สัตว์ป่าโลกในไทย ก.เกษตรดันโลมาอิรวดีบัญชีห้ามค้าขาย

กระทรวงทรัพยากรฯ ประกาศความพร้อมจัดประชุมไซเตสครั้งที่ 13 (CITES Cop 13) ในเดือนตุลาคมนี้ ด้านกรมประมงเสนอให้นำ "ปลาโลมาอิรวดี" ขึ้นบัญชีที่ 1 ห้ามค้าโดยเด็ดขาด เหตุเริ่มจะสูญพันธุ์แล้ว ส่วนกรมวิชาการ เกษตรเสนอ หยก/ไผ่เขียน/กล้วยไม้ผสมออกจากบัญชีคุ้มครอง ค่าได้เสรี รวมทั้งฟ้ามุ่ย ระวัง! ไทยถูกตำหนิค้างข้างติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลก

ผู้สื่อข่าว "ประชาชาติธุรกิจ" รายงานกรณีประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมสมัยสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์หรือไซเตส ครั้งที่ 13 (CITES CoP 13) ระหว่างวันที่ 2-14 ตุลาคมนี้ว่า ถือเป็นการจัดประชุมครั้งแรกของ CITES ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยจะมีประเทศภาคีสมาชิกเข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 166 ประเทศ หรือประมาณ 2,000 คน

การประชุมจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนด้วยกันคือ 1)การประชุมรวม (plenary session) เป็นวาระที่เกี่ยวกับองค์รวมของการประชุมทั้งหมด 2)การประชุมคณะกรรมการชุดที่ 1 (committee 1) เป็นวาระที่เกี่ยวกับการค้าสัตว์และพืชป่า กำหนดโควตาส่งออกและการแก้ไขบัญชีสัตว์ และพืชป่าแนบท้ายของอนุสัญญาไซเตส และ 3)การประชุมคณะกรรมการชุดที่ 2 (committee 11) เป็นวาระที่เกี่ยวข้องกับการบริหารอนุสัญญาไซเตสด้านต่าง ๆ นอกจากนั้น ยังมีนิทรรศการแสดงกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการค้า การอนุรักษ์สัตว์และพืชป่าภายในงาน

ด้านนายสมชัย เพียรสถาพร อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กล่าวกับ "ประชาชาติธุรกิจ" ว่า การประชุม CITES ครั้งนี้ กรมอุทยานฯจะเป็นหน่วยหลักในดำเนินการจัดงาน ได้รับอนุมัติงบประมาณจัดงานจากคณะรัฐมนตรี ทั้งสิ้น 90 ล้านบาท ขณะนี้ได้เตรียมความพร้อมไป ถึงร้อยละ 70 ทั้งด้านการต้อนรับ-พิธีการ-ความปลอดภัย สถานที่จัดประชุมคือ ศูนย์ประชุมแห่ง ชาตีสิริกิตดิ์

นายสมชัยได้กล่าวต่อไปว่า การประชุมครั้งนี้ทางกรมประมง กับกรมวิชาการเกษตร ได้เสนอให้นามรัฐบาลไทยขอแก้ไขบัญชีสัตว์ และพืชป่าแบบท้ายของอนุสัญญาไซเตส ทั้งสิ้น 5 ชนิด คือ กรมประมงขอให้แก้ไข "ปลาโลมาอิรวดี" จากสัตว์ป่าประเภทเลี้ยงลูกด้วยนมจากปัจจุบันที่อยู่ในบัญชี 2 อนุญาตให้ทำการค้าได้ แต่ต้องมีการควบคุมไม่ให้เกิดความเสียหาย ประเทศที่ส่งออกต้องออกหนังสืออนุญาตเพื่อการส่งออกและรับรองการส่งออกแต่ละครั้ง มาอยู่ในบัญชี 1 ที่ห้ามทำการค้าโดยเด็ดขาด ยกเว้นกรณีพิเศษ เนื่องจากเป็น สัตว์ชนิดที่ใกล้จะสูญพันธุ์ การนำเข้าหรือส่งออก จะต้องได้รับความยินยอมจากประเทศเจ้าของ เสียก่อน

ส่วนกรมวิชาการเกษตรได้เสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงพืชป่า 4 ชนิดได้แก่ หยก-โป๊ยเซียน-กล้วยไม้ลูกผสม จากเดิมที่อยู่ในบัญชี 2 ให้ออกจากบัญชีทั้งหมด สามารถค้าขายได้อย่างเสรี ไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากปัจจุบันมีการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์ได้มากขึ้นแล้ว ส่วนกล้วยไม้ฟ้ามุ่ย เสนอให้เปลี่ยนจากบัญชี 1 เป็นบัญชี 2 ทำการค้าแต่ต้องมีการควบคุมไม่ให้เกิดความเสียหาย

ล่าสุดผู้สื่อข่าว "ประชาชาติธุรกิจ" รายงานว่า ที่ประชุม CITES อาจจะมีการหารือในประเด็นเกี่ยวกับการค้างาช้าง ซึ่งประเทศไทยอาจจะถูกไต่ถาม

หรือ ดำเนินจากที่ประชุม เนื่องจากไทยติดอันดับ 1 ใน 10 ของประเทศที่มีการลักลอบค้างาช้างสัตว์ป่าเป็นจำนวนมาก รองลงมาจากประเทศจีน-ไนจีเรีย และสาธารณรัฐประชาชนคองโก เนื่องจากไม่มีการควบคุมการค้างาช้างและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากงาช้างในประเทศอย่างจริงจัง โดยการค้าดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นการค้ากับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะที่กรุงเทพฯ, เชียงใหม่ และ อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์

แหล่งข่าวจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชกล่าวว่า ขณะนี้ทางกรมอุทยานฯ ได้ดำเนินการควบคุมการค้างาช้างที่ผิดกฎหมายอยู่แล้ว แต่เนื่องจากยังมีช่องทางของงาช้างที่มาซังบ้านจะไม่ถือว่าผิดกฎหมายภายใต้ พ.ร.บ. สงวนและคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่า 2535 จะผิดเฉพาะงาช้างที่มาจากซังป่าเท่านั้น ซึ่งการจับกุมก็ไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่า งา นั้นเป็นงาจากซังบ้านหรือซังป่ากันแน่

"ทางกรมอุทยานฯ ได้ประสานไปยังกระทรวงพาณิชย์ให้เข้มงวดในการจดทะเบียนร้านค้า/บริษัทที่มีงาช้างครอบครองอย่างถูกกฎหมาย ถือเป็น การควบคุมทางหนึ่ง" -จบ--

หมายเหตุประชาชน : 'ไซเตส'13' กับการค้าสัตว์ป่าของไทย(1)-บทบาทของเจ้าภาพที่เคยถูกแบน

การประชุมสมัยสามัญประเทศภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ครั้งที่ 13 (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora หรือ CITES COP 13) ซึ่งประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นระหว่างวันที่ 2-14 ตุลาคม

รัฐบาลไทยอาจโล่งใจได้ว่า ในการประชุมครั้งนี้ไทยคงจะไม่ถูกฉีกหน้าด้วยการตราหน้าว่าเป็นประเทศที่มีการส่งออกสินค้าประเภทสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ทั้ง ๆ ที่อยู่ในฐานะเป็นถึงเจ้าภาพ

แต่นั้นก็ไม่ได้หมายความว่าไทยปลอดการค้าในรูปแบบนี้ เพราะการประชุมไซเตสคราวที่แล้วเมื่อ 2 ปีก่อน ไทยถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักถึงความอ่อนแอในการใช้กฎหมาย เพื่อระงับการค้าขายผลิตภัณฑ์ของงาช้างภายในประเทศ

การวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการค้าสัตว์ป่าและพืชป่านั้น ไม่ใช่ครั้งแรกที่ประเทศไทยต้องตกเป็นจำเลย !!!

นับตั้งแต่มีการพิจารณาเกี่ยวกับอนุสัญญาที่เกิดขึ้นจากแนวความคิดที่จะควบคุมการค้าสัตว์ป่าระหว่างประเทศราวปี 2503 เนื่องจากมีการล่าและค้าสัตว์ป่าอย่างมากมายจนขาดการควบคุมที่เป็นระบบ

ความกังวลที่ว่าสัตว์ป่าอย่างช้างแอฟริกา แรด ตลอดจนสัตว์อีกหลายชนิดที่ยังไม่เป็นที่รู้จักจะสูญพันธุ์ไปจากโลก เพียงเพราะความสนุกสนานที่ได้จากการล่า และผลประโยชน์มหาศาลจากการค้า เริ่มเป็นรูปเป็นร่างขึ้นในการประชุมสหพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (International Union for Conservation of Nature and Natural Resources : IUCN) ที่กรุงสตอกโฮล์ม สวีเดน ในปี 2515

ก่อนจะแล้วเสร็จในปีถัดมาหลังมีการประชุมที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ซึ่งมีประเทศต่าง ๆ 21 ประเทศจาก 88 ประเทศที่เข้าร่วมลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้ทันที

10 ปี ให้อหลังประเทศไทยร่วมลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้ด้วย โดยเป็นสมาชิกอันดับที่ 80 หากแต่การลงนามโดยที่ยังไม่มีการวางแผนเพื่อรองรับผลที่จะตามมาจากอนุสัญญาฉบับนี้ กลับส่งผลเสียต่อประเทศไทยโดยตรง !!!

ครั้งนั้นไทยถูกประเทศในกลุ่มภาคีอนุสัญญาพิจารณาลงโทษด้วยการห้ามทำการค้าขายสัตว์ป่า พืชป่า และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าและพืชป่ากับประเทศไทย (Trade Ban) ตั้งแต่เดือนเมษายน 2534 แม้ว่าจะมีการแบ่งสันปันส่วนหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนก็ตาม

โดยกรมป่าไม้รับผิดชอบเรื่องสัตว์ป่า กรมวิชาการเกษตรรับผิดชอบเรื่องพืช และกรมประมงรับผิดชอบเรื่องปลาและสัตว์ทะเล

จนกระทั่งกุมภาพันธ์ 2535 ประเทศไทยได้ตราพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำเข้า ส่งออก และนำผ่านซึ่งชนิดสัตว์ป่าที่ไซเตสควบคุม โดยกรมป่าไม้ได้ชี้แจงทำความเข้าใจ และแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงของไทยที่จะปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ต่อไปในอนาคต ซึ่งสำนักเลขาธิการไซเตสจึงประกาศยกเลิก Trade Ban ต่อประเทศไทยตั้งแต่เมษายน 2535

ปัจจุบันไซเตสมีสมาชิกทั้งหมด 166 ประเทศ โดยอนุสัญญาฯ ดังกล่าวได้มีการตั้งวิสัยทัศน์ไว้ว่า "จะต้องไม่มีพืชและสัตว์ชนิดใดสูญพันธุ์อันเนื่องมาจากการค้าขายระหว่างประเทศ"

แม้จะมีการตั้งวิสัยทัศน์ไว้เช่นนั้น หากแต่การค้าสัตว์ป่า และพืชป่าทั้งแบบที่ถูกตามกฎหมาย กติกาการยาสูบ และแบบหลบเลี่ยงก็ยังคงมีอยู่

ในเวทีสาธารณะครั้งที่ 1 เรื่องการค้าที่นำไปสู่การสูญพันธุ์ของพืชป่าและสัตว์ป่า สุรพล ดวง แชน เลขาธิการมูลนิธิคุ้มครอง สัตว์ป่าและพันธุ์พืชแห่งประเทศไทยใน พระบรมราชูปถัมภ์ ระบุว่า ผลการสำรวจของกองทุนสัตว์ป่าโลก (World Wildlife Fund : WWF) สำนักงานสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ส่งสัตว์ป่าและพืชป่าออกขายส่วนใหญ่เป็นประเทศด้อยพัฒนา ขณะที่ตลาดรับซื้อกลับเป็น ประเทศที่มีความเจริญทางอุตสาหกรรมและความมั่งคั่งทางการเงิน

โดยมีสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศยุโรปอยู่ในผู้ซื้อลำดับต้น ๆ มีการนำเข้ามูลค่า รวมประมาณปีละ 5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งทำให้รายได้จากการค้าสัตว์ป่านั้นอยู่ในอันดับสอง รองลงมาจากการค้ายาเสพติด !!!

นี่ไม่ใช่เรื่องตลกแต่คือสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งไม่เพียงแต่กรณีการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าเท่านั้น ที่ ประเทศมหาอำนาจซึ่งเป็นตัวตั้งตัวตีในการอนุรักษ์กลับเป็นตลาดใหญ่ ขณะที่ประเทศด้อยพัฒนา กว่าต้องกลายเป็นจำเลยในฐานะเจ้าของสินค้าและแหล่งที่มา.--จบ--

ไทยพร้อมเป็นเจ้าภาพการประชุม “ไซเตสคอป 13”

นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เปิดเผย ถึงการเป็นเจ้าภาพการประชุมสมัชชาสามัญภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ครั้งที่ 13 (The 13th Meeting of the Conference of the Parties to CITES) หรือ “ไซเตสคอป 13” (CITES CoP 13) ว่า

นับว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ประชุมไซเตสคอป 12 (CITES CoP 12) ณ ประเทศชิลี ได้มี มติเห็นชอบให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ครั้งที่ 13 เนื่องจากการจัดประชุมครั้งแรก ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือเป็นประเทศที่ 3 ในแถบเอเชียต่อจากจากประเทศอินเดีย และญี่ปุ่น ซึ่งการประชุมจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1. การประชุมรวม (Plenary Session) เป็นวาระ ที่เกี่ยวกับองค์รวมของการประชุม เป็นต้นว่า กฎของการประชุม การรับรองวาระการประชุม นโยบายและการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ส่วนที่ 2 เป็นการประชุมคณะกรรมการชุดที่ 1 (Committee I) ประกอบด้วยวาระที่เกี่ยวกับการค้าสัตว์และพืชป่า การกำหนดโควตาส่งออก และการแก้ไขบัญชี สัตว์และพืชป่าแนบท้ายอนุสัญญาฯ และส่วนที่ 3 คือการประชุมคณะกรรมการชุดที่ 2 (Committee II) ประกอบด้วยวาระที่เกี่ยวข้องกับการบริหารอนุสัญญาฯ ด้านต่างๆ เช่น งบประมาณ การจ่ายเงิน อุตุหนุ ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ รายงานประจำปี และการติดตามการดำเนินงาน ตามอนุสัญญาฯ ดังนั้นประเทศต่างๆ จึงต้องมาประชุมเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเอง สำหรับ ประเทศสมาชิกที่ไม่ดูแลควบคุมการค้าให้ดี อาจถูกประเทศอื่นหรือองค์กรเอกชนใช้เวทีนี้ในการ ประณามได้

นอกจากนี้ในระหว่างการประชุมยังมีกิจกรรมอื่นอีก เช่น การจัดนิทรรศการแสดงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าพืชป่าและสัตว์ป่าระหว่างประเทศ รวมถึงมาตรการอนุรักษ์ชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ป่า อีกด้วย

นายสุวิทย์ กล่าวว่า การเป็นเจ้าภาพจัดประชุม"ไซเตสคอป 13"นี้ จะทำให้ประเทศไทยได้รับประโยชน์อย่างยิ่ง โดยจะได้รับสิทธิให้เป็นคณะกรรมการบริหารเป็นเวลา 2 สมัยในการประชุม CoP ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยได้ผลประโยชน์ด้านการค้า และการอนุรักษ์สัตว์และพืชป่า รวมทั้งยังจะส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางธุรกิจการค้าระหว่างประเทศในด้านสัตว์และพืชป่า รวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้เศรษฐกิจของประเทศและประชาชนดีขึ้นด้วยขณะเดียวกันยังเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความตระหนักและความตื่นตัวในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์และพืชป่ามากยิ่งขึ้น อันจะมีผลให้การควบคุมการค้าสัตว์และพืชป่าสามารถดำเนินการควบคุมไปกับการอนุรักษ์ได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดความสมดุลระหว่างการค้าและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรสัตว์และพืชป่าอย่างยั่งยืน โดยประชาชนจะมีความเข้าใจถึงวิธีการค้าแบบอนุรักษ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า การขยายพันธุ์พืชป่า การกำหนดโควตาส่งออกที่ได้จากการประเมินผล ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Non-detrimental finding) ฯลฯ อันจะก่อให้เกิดภาพที่ชัดเจนขึ้นในการกำหนดนโยบายการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์และพืชป่าของประเทศไทยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ตลอดจนเป็นการเพิ่มรายได้เข้าประเทศจากการใช้จ่ายของผู้ร่วมประชุมและผู้ติดตาม ที่มาจากองค์กรระหว่างประเทศ องค์กรพัฒนาเอกชน และสื่อมวลชนจากนานาชาติทั่วโลก ซึ่งคาดว่าจะมาเข้าร่วมประชุมประมาณ 2,000 คน "ขณะนี้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้เตรียมการประชุมได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมไปถึง 70% ของการเตรียมงานทั้งหมดแล้ว โดยเราได้มีการแต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น การต้อนรับ ด้านพิธีการ ความปลอดภัยและจราจร รวมทั้งยังได้เตรียมความพร้อมในเรื่องโรงแรมที่พัก สถานที่จัดประชุม รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้ร่วมประชุมเป็นอย่างดี โดยมีการประสานงานกับโรงแรมชั้นนำในกรุงเทพฯ เพื่อรองรับผู้เข้าร่วมประชุมให้มีเพียงพอ ตลอดจนมีการประสานงานกับบริษัทไฟฟ้าใต้ดิน เพื่อจัดทำบัตรโดยสารรถไฟฟ้าใต้ดินให้กับผู้ร่วมประชุมใช้ในการเดินทางระหว่างที่ประชุมและโรงแรมที่พัก นอกเหนือจากรถรับส่งที่จัดให้ประจำในช่วงเช้าและเย็น นอกจากนี้ยังได้จัดทำเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกสำหรับการประชุมมูลค่า 10 บาท ซึ่งจะจัดทำแล้วเสร็จในเดือนกันยายนนี้ ผมเชื่อมั่นว่าประเทศไทยจะมีความพร้อมอย่างยิ่งและสามารถสร้างความประทับใจที่ดีให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุม ในฐานะของเจ้าภาพจัดการประชุมไซเตสคอป ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 2 -14 ตุลาคม 2547 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์"

--จบ--

*****

ภาคผนวก

:

**อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ
ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์**

คำแปลอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์

คำปรารภ

โดยที่ประเทศที่เข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญานี้ ยอมรับว่าสัตว์ป่าและพืชป่าที่มีความงาม และรูปลักษณะต่างๆ กันนั้น เป็นของมีค่าที่ไม่อาจหาสิ่งใดมาทดแทนในระบบธรรมชาติของโลกได้ และควรต้องคุ้มครองไว้เพื่อประโยชน์ของชนรุ่นนี้และอนุชนรุ่นต่อไป ได้ตระหนักถึงคุณค่าที่เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลาของสัตว์ป่าและพืชป่า ในด้านของสุนทรียภาพ วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม การพักผ่อนหย่อนใจ และเศรษฐกิจ ยอมรับว่าประชาชนและประเทศต่างๆ เป็นและสมควรเป็นผู้ให้ความคุ้มครองสัตว์ป่าและพืชป่าของตนที่ดีที่สุด ยอมรับว่าความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการคุ้มครองพืชป่าและสัตว์ป่าบางชนิดพันธุ์ เพื่อมิให้เกิดการใช้ประโยชน์เกินสมควรจากการค้าระหว่างประเทศ ได้รับการจูงใจว่า จำเป็นที่จะต้องมีการอันเหมาะสมในการคุ้มครองป้องกันสัตว์ป่าและพืชป่าอย่างเร่งด่วน จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

มาตรา 1

บทนิยาม

เพื่อประโยชน์แห่งอนุสัญญานี้ ถ้ามิได้มีบทบัญญัติไว้เป็นประการอื่น

ก. ชนิดพันธุ์ หมายความว่า ชนิดพันธุ์ ชนิดพันธุ์ย่อย หรือชนิดพันธุ์อย่างเดียวกัน ซึ่งถูกแบ่งแยกโดยลักษณะภูมิศาสตร์

ข. ตัวอย่างพันธุ์ หมายความว่า

(1) สัตว์หรือพืชชนิดใดๆ ไม่ว่าจะยังมีชีวิตอยู่หรือตายแล้ว

(2) ในกรณีที่เป็นจำพวกสัตว์ ถ้าเป็นชนิดพันธุ์ซึ่งมีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 ให้หมายความถึงชิ้นส่วนใดๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ของชนิดพันธุ์ดังกล่าว หรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์ดังกล่าว ถ้าเป็นชนิดพันธุ์ซึ่งมีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ให้หมายความถึงชิ้นส่วนใดๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์ดังกล่าว หรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์ดังกล่าว บรรดาที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ที่เกี่ยวข้องกับชนิดพันธุ์นั้น

(3) ในกรณีที่เป็นการจำพวกพืช ถ้าเป็นชนิดพันธุ์ซึ่งมีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 หมายความว่าชิ้นส่วนใดๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์ดังกล่าวหรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์ดังกล่าว และถ้าเป็นชนิดพันธุ์ซึ่งมีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 และ 3 หมายความว่าชิ้นส่วนใดๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์ดังกล่าว หรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์ดังกล่าว บรรดาที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 และ 3 ที่เกี่ยวข้องกับชนิดของพันธุ์นั้น

ค. การค้า หมายความว่า การนำสินค้าออก การส่งกลับออกไป การนำสินค้าเข้าหรือการนำสินค้าเข้ามาจากทะเล

ง. การส่งกลับออกไป หมายความว่า การนำสินค้าออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ซึ่งได้เคยเป็นสินค้าเข้ามาแล้ว

จ. การนำสินค้าเข้ามาจากทะเล หมายความว่า การขนส่งเข้าไปในประเทศ ซึ่งตัวอย่างชนิดพันธุ์ชนิดใดๆ ที่เก็บหาได้จากท้องทะเลที่มีได้อยู่ในอาณาเขตของประเทศใด

ฉ. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ หมายความว่า เจ้าหน้าที่ทางวิทยาศาสตร์แห่งชาติ ซึ่งได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 9

ช. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ หมายความว่า เจ้าหน้าที่จัดการแห่งชาติซึ่งได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 9

ซ. ประเทศภาคี หมายความว่า ประเทศซึ่งอนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา 2

หลักการเบื้องต้น

1. บัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ให้อำนาจถึงชนิดพันธุ์ทุกชนิดที่โดยผลของการค้าอาจทำให้สูญพันธุ์ได้ การค้าตัวอย่างชนิดพันธุ์เหล่านี้ต้องอยู่ภายใต้บังคับของระเบียบที่รัดกุม เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์ดังกล่าว และจะให้อำนาจทำการค้าได้เฉพาะในกรณีพิเศษเท่านั้น

2. บัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ให้อำนาจถึง

ก. ชนิดพันธุ์ทั้งหลาย ซึ่งถึงแม้ว่าในขณะที่จะยังไม่น่าเกรงว่าจะสูญพันธุ์ แต่อาจจะสูญพันธุ์ได้ เว้นแต่จะมีระเบียบควบคุมเกี่ยวกับการค้าให้รัดกุม เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้มีการใช้ประโยชน์ในทางที่กระทบกระเทือนต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์

ข. ชนิดพันธุ์อื่นๆ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้ระเบียบ เพื่อให้การควบคุมการค้าตัวอย่างพันธุ์บางชนิดที่กำหนดไว้ตามอนุ (ก) ของวรรคนี้ อาจทำได้โดยมีประสิทธิภาพ

3. บัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ให้รวมถึงชนิดพันธุ์ทั้งหลายซึ่งประเทศภาคีใดๆ ได้ระบุว่า เป็นชนิดพันธุ์ที่อยู่ภายใต้ระเบียบของประเทศนั้น ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันหรือจำกัดการใช้ประโยชน์ และเป็นชนิดพันธุ์จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือกับประเทศภาคีอื่นๆ ในการ ควบคุมการค้าด้วย

4. ประเทศภาคีต้องไม่อนุญาตให้มีการค้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีหมายเลข 1 , 2 และ 3 เว้นแต่จะเป็นไปตามข้อกำหนดแห่งอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 3

ระเบียบการค้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1

1. การค้าตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรานี้

2. การส่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ออกนอกประเทศ ต้องกำหนดให้ได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบอนุญาตการนำสินค้าออกก่อนๆ ใบอนุญาตการนำเข้าสินค้าออกจะออกให้ได้ก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำสินค้าออกได้ลงความเห็นว่าการนำออกนั้น จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้นๆ

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำสินค้าออกได้ตรวจสอบดูเป็นที่น่าพอใจแล้วว่า ตัวอย่างพันธุ์นั้นมีชีวิตมาได้มาโดยการละเมิดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ของประเทศนั้น

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำสินค้าออกได้ตรวจดูเป็นที่น่าพอใจแล้วว่า ตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่จะได้รับการเตรียมและลำเลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด และ

ง. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำสินค้าออกได้ตรวจดูเป็นที่พอใจแล้วว่า ใบอนุญาตให้นำสินค้าเข้าได้ออกให้ สำหรับชนิดพันธุ์ดังกล่าวแล้ว

3. การนำตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 เข้าประเทศ ต้องได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบอนุญาตการนำเข้า และใบอนุญาตการนำออก หรือใบรับรองการนำ

สินค้าผ่านแดนอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ใบอนุญาตนำเข้าจะออกให้ได้เมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำเข้ามีความเห็นว่า การนำเข้านั้นได้กระทำเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีได้เป็นการเสียหาย ต่อการดำรงชีวิตของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำเข้าได้ตรวจดูเป็นที่พอใจแล้วเห็นว่าผู้รับตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตที่เสนอนั้น มีความเหมาะสมในด้านการจัดที่อยู่อาศัยและดูแล เอาใจใส่ตัวอย่างพันธุ์นั้น และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำเข้าได้ตรวจดูเป็นที่พอใจแล้วว่าตัวอย่างพันธุ์นั้นมิได้นำเข้ามาใช้เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

4. การนำตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ผ่านแดนนั้น จะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตล่วงหน้า และแสดงใบรับรองการนำเข้าผ่านแดน ใบรับรองการนำเข้าผ่านแดนจะออกให้ได้ต่อเมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำเข้าผ่านแดนได้เป็นที่พอใจว่าตัวอย่างพันธุ์นั้นได้รับการนำเข้าประเทศนั้นถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำเข้าผ่านแดนพอใจว่าตัวอย่างพันธุ์ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ได้รับการเตรียม และลำเลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำเข้าผ่านแดนพอใจว่า ได้มีการออกใบอนุญาตให้นำเข้าสำหรับชนิดพันธุ์ซึ่งยังมีชีวิตอยู่

5. การนำตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 เข้ามาทางทะเลจะกระทำได้เมื่อได้รับใบรับรองล่วงหน้าจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำเข้าจากทะเล ใบรับรองการนำเข้าจากทะเลจะออกให้เพื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำเข้าจากทะเลแนะนำว่า การนำเข้ามาจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำเข้าจากทะเลพอใจว่า ผู้รับตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตได้เตรียมการตามความเหมาะสมสำหรับที่อยู่อาศัยและการดูแลเอาใจใส่ตัวอย่างพันธุ์นั้น และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำเข้าจากทะเลพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์นั้นมิได้นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

มาตรา 4

ระเบียบการค้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2

1. การค้าตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

2. การส่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดๆ ที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ออกนอกประเทศต้องกำหนดให้ได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบอนุญาตการนำออก ใบอนุญาตการนำออกจะออกให้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำออกและนำส่ง การนำออกดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้น

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำออกพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์มิได้ได้มาโดยการละเมิดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ของประเทศนั้น และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำออกพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ จะได้รับการเตรียมและลำเลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

3. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศภาคีแต่ละประเทศ จะเป็นผู้ควบคุมตรวจตราทั้งใบอนุญาตการนำออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 และการนำตัวอย่างพันธุ์เหล่านั้นออกเมื่อใดที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการลงความเห็นว่าการนำออกซึ่งชนิดพันธุ์ดังกล่าวสมควรจะได้รับการจำกัดเพื่อเป็นการรักษาชนิดพันธุ์นั้นๆ ในถิ่นที่อยู่ของมันให้คงอยู่ในระดับคงที่เหมาะสมกับบทบาทในระบบนิเวศน์วิทยาซึ่งมันถือกำเนิดขึ้นและควรจะอยู่ในระดับเหนือกว่าที่จัดเข้าในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการจะได้แนะนำเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการถึงมาตรการที่เหมาะสม ซึ่งสมควรกระทำในการจำกัดใบอนุญาตการนำสินค้าออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดนั้น

4. การนำสินค้าเข้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 จะต้องแสดงใบอนุญาตให้นำออกล่วงหน้าหรือใบรับรองการนำสินค้าผ่านแดนอย่างใดอย่างหนึ่ง

(๖)

5. การนำผ่านแดนซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 จะต้องได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบรับรองการนำผ่านแดน ใบรับรองการนำผ่านแดนจะออกให้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำผ่านแดน พอใจว่าตัวอย่างพันธุ์ได้นำเข้าประเทศนั้น ๔ ต้องตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำผ่านแดนพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ จะได้รับการเตรียมและลำเลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือการสูญพันธุ์น้อยที่สุด

6. การนำเข้ามาจากทะเลซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดๆ ที่รวมอยู่ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 จะต้องได้รับใบอนุญาตล่วงหน้าจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของรัฐซึ่งนำเข้ามา ใบอนุญาตจะออกให้ต่อก็คต่อเมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของรัฐซึ่งนำเข้ามาแนะนำว่า การนำเข้ามาจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง และ

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของรัฐซึ่งนำเข้ามาพอใจแล้วว่า ตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ จะได้รับการดูแลในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือเป็นการสูญพันธุ์น้อยที่สุด

7. ใบรับรองตามวรรค 6 ของมาตรานี้ ให้ออกให้ได้ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ ซึ่งได้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการอื่นของประเทศ หรือในกรณีอันสมควรได้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการระหว่างประเทศแล้ว ใบรับรองดังกล่าวให้มีอายุไม่เกิน 1 ปี และกำหนดยอดรวมของจำนวนตัวอย่างพันธุ์ที่จะนำมาได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา 5

ระเบียบการค้าตัวอย่างพันธุ์ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3

1. การค้าตัวอย่างพันธุ์ที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

2. การนำตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีหมายเลข 3 และออกนอกประเทศต้องได้รับอนุญาตเป็นการล่วงหน้า และแสดงใบอนุญาตการนำออก ใบอนุญาตการนำออกให้ได้เมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศที่นำออกพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์นั้นมิใช่ได้มาด้วยการละเมิดกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันซึ่งพืชป่าและสัตว์ของประเทศนั้น และ

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำออกพอใจว่า การเตรียมและขนส่งตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ได้เป็นไปในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

3. การนำตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 เข้ามาในประเทศต้องกำหนดให้แสดงใบรับรองแหล่งที่มา และในกรณีเป็นการนำตัวอย่างพันธุ์เข้ามาจากประเทศซึ่งบรรจุชนิดพันธุ์ดังกล่าวไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ต้องแสดงใบอนุญาตนำออกด้วย ทั้งนี้เว้นแต่ที่เป็นไปตามในวรรค 4 ของมาตรานี้

4. สำหรับกรณีที่น่าสินค้าผ่านแดนนั้น ประเทศภาคีที่นำเข้าต้องยอมรับใบรับรองซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำผ่านแดนออกให้ โดยระบุว่าตัวอย่างพันธุ์ได้แปรรูปในประเทศนั้น หรือกำลังนำผ่านแดนโดยยอมรับเป็นหลักฐานว่า ได้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับตัวอย่างพันธุ์ที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้แล้ว

มาตรา 6

ใบอนุญาตและใบรับรอง

1. ใบอนุญาตและใบรับรองต่างๆ ซึ่งออกให้ตามความในมาตรา 3 , 4 และ 5 จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรานี้

2. ใบอนุญาตนำออกต้องมีข้อความตามที่กำหนดไว้ในแบบฟอร์มในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 4 และจะใช้ได้เฉพาะในการนำออกที่ได้กระทำภายในกำหนดระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

3. ใบอนุญาตหรือใบรับรอง ต้องมีหัวข้อของสัญญานี้ และชื่อและดวงตราของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการซึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาตและเลขที่ออกใบอนุญาตที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการเป็นผู้กำหนด

4. สำเนาของใบอนุญาตหรือใบรับรองทุกฉบับที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการออกให้ จะต้องระบุไว้ให้ชัดเจนว่าเป็นสำเนา และจะใช้แทนต้นฉบับจริงมิได้ เว้นแต่จะใช้ตามที่ได้มีการบันทึกสลักหลังไว้

5. การส่งตัวอย่างพันธุ์แต่ละครั้ง ต้องใช้ใบอนุญาตหรือใบรับรองแยกแต่ละใบ

6. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำเข้ามีอำนาจที่จะเพิกถอนหรือยึดใบอนุญาตนำเข้าหรือใบรับรองการนำเข้าผ่านแดน รวมทั้งใบอนุญาตนำเข้าทำนองเดียวกันที่ยื่นเกี่ยวกับการนำตัวอย่างพันธุ์เข้าในประเทศ

7. ในกรณีอันสมควรและเท่าที่จะทำได้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการอาจประทับตราบนตัวอย่างพันธุ์เพื่อเป็นเครื่องช่วยในการแยกตัวอย่างพันธุ์เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ หมายถึงรอยตราประทับหรือการปิดทาบด้วยแผ่นตะกั่วหรือเครื่องหมายแบบอื่น ซึ่งไม่อาจลบได้ซึ่งใช้ในการระบุตัวอย่างพันธุ์บรรดาที่ออกแบบในลักษณะที่จะทำปลอม หรือเลียนแบบได้ยากที่สุด

มาตรา 7

ข้อยกเว้นและบทบัญญัติพิเศษอื่นอันเกี่ยวกับการค้า

1. บทบัญญัติในมาตรา 3 , 4 และ 5 มิให้นำมาใช้กับการส่งผ่านแดน หรือการขนถ่าย ตัวอย่างพันธุ์ที่ผ่านหรือนำเคลื่อนที่ผ่านในหรืออยู่ในเขตประเทศภาคี ขณะที่ตัวอย่างพันธุ์นั้นยังอยู่ ภายใต้อาณัติของศุลกากร

2. เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำออก หรือนำผ่านแดนพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ใดที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการได้ออกใบรับรองว่าได้รับมาก่อนที่บทบัญญัติของสัญญาฉบับนี้จะควบคุมตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว ก็มีให้นำบทบัญญัติของมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 มาใช้บังคับกับตัวอย่างพันธุ์นั้น

3. บทบัญญัติในมาตรา 3 , 4 และ 5 มิให้ใช้บังคับแก่ตัวอย่างพันธุ์ซึ่งเป็นสมบัติส่วนตัว หรือเครื่องใช้ในบ้านข้อยกเว้นนี้มีได้ควบคุมถึง

ก. ในกรณีของตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 นั้น ถ้าเจ้าของมาหาได้จากภายนอกประเทศที่ตัวเองอาศัยอยู่เป็นปกติ และได้นำเข้าประเทศนั้น

ข. ในกรณีของตัวอย่างพันธุ์ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2

(1) ถ้าเป็นของที่เจ้าของได้รับจากนอกประเทศที่ตนเองอาศัยอยู่เป็นปกติ และอยู่ในประเทศซึ่งของถูกนำออกจากป่า

(2) เป็นของที่นำเข้าประเทศซึ่งเจ้าของอาศัยอยู่เป็นปกติ และ

(3) ประเทศซึ่งของถูกนำออกจากป่าได้กำหนดให้มีใบอนุญาตให้นำของออกนอกประเทศล่วงหน้าก่อนอนุญาตให้นำตัวอย่างพันธุ์นั้นออก

ทั้งนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวได้รับมาก่อนที่สัญญาฉบับนี้จะควบคุมตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว

4. ตัวอย่างพันธุ์สัตว์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ที่ได้รับมาโดยการขยายพันธุ์คอกเพื่อการค้า หรือตัวอย่างพันธุ์พืชที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ที่ได้มาโดยการขยายพันธุ์เทียมให้ถือว่าเป็นตัวอย่างพืชหรือสัตว์ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2

5. เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์สัตว์ชนิดใดได้รับมาโดยการขยายพันธุ์ในคอกหรือตัวอย่างพันธุ์พืชชนิดใดที่ได้รับมาโดยการขยายพันธุ์เทียม หรือเป็นส่วนประกอบของสัตว์หรือพืชหรือเป็นผลพลอยได้จากพืชหรือสัตว์ดังกล่าว ใบรับรองแสดงผลดังกล่าวซึ่งออกให้โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ ให้มีผลเช่นเดียวกับใบอนุญาต หรือใบรับรองซึ่งออกตามหลักเกณฑ์ในมาตรา 3 , 4 และ 5

6. บทบัญญัติในมาตรา 3 , 4 และ 5 มิให้ใช้บังคับในกรณีการยืมซึ่งมิใช่ในทางการค้า การบริจาค หรือแลกเปลี่ยนระหว่างนักวิทยาศาสตร์ หรือสถาบันทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการได้รับจดทะเบียนไว้เฉพาะจำพวกตัวอย่างพันธุ์ไม้แห้ง ตัวอย่างพันธุ์อื่นที่เก็บรักษาไว้ตัวอย่างแห้งที่เก็บไว้สำหรับพิพิธภัณฑ์ หรือตัวอย่างพืชที่ยังมีชีวิตซึ่งปิดป้ายที่ออกให้หรือรับรองโดย เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ

7. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศใดๆ อาจยกเว้นบทบัญญัติในมาตรา 3 , 4 และ 5 โดยยกเว้นให้ไม่ต้องมีใบอนุญาตหรือใบรับรองในการนำเคลื่อนที่สำหรับตัวอย่างพันธุ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของสวนสัตว์เคลื่อนที่ คณะละครสัตว์ การจัดดำเนินการด้านเกษตร นิทรรศการทางพืชหรือนิทรรศการเคลื่อนที่อื่นๆ ที่เข้าลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ผู้นำออกหรือผู้นำเข้า ได้ลงทะเบียนรายละเอียดต่างๆ ของตัวอย่างเหล่านั้น โดยครบถ้วนต่อจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ

ข. ตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวอยู่ในประเภทที่ระบุในวรรค 2 หรือวรรค 5 แห่งมาตรานี้ และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการพอใจว่า การขนส่งและดูแลตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตจะได้กระทำโดยวิธีที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

มาตรา 8

มาตรการที่ประเทศภาคีต้องถือปฏิบัติ

1. ประเทศภาคีต้องกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในอันที่จะบังคับตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ และห้ามทำการค้าตัวอย่างพันธู์ที่เป็นการละเมิดอนุสัญญาฉบับนี้ มาตรการเหล่านี้ให้รวมถึง

ก. การกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งประกอบการค้าหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งตัวอย่างพันธู์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองประการ และ

ข. กำหนดให้มีการรับหรือส่งกลับไปประเทศซึ่งนำออกซึ่งตัวอย่างพันธู์ดังกล่าว

2. นอกจากมาตรการตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้แล้ว ในกรณีที่ประเทศภาคีเข้ามาเป็นการจำเป็น ประเทศภาคีอาจกำหนดข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียกคืนซึ่งค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรับตัวอย่างพันธู์ที่ทำการค้าขาย โดยฝ่าฝืนมาตรการ ซึ่งกำหนดเพื่อให้เป็นตามความในอนุสัญญาฉบับนี้

3. ประเทศภาคีต้องรับรองว่า แบบวิธีที่กำหนดให้กระทำเนื่องจากการค้าตัวอย่างพันธู์นั้นจะได้รับการตรวจผ่าน โดยให้ล่าช้า่น้อยที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ เพื่อให้การตรวจผ่านได้เป็นไปโดยรวดเร็ว ประเทศภาคีอาจกำหนดด่านสำหรับนำออก และด่านสำหรับนำเข้าที่จะนำตัวอย่างพันธู์ไปให้ผ่านการตรวจได้ ประเทศภาคีต้องรับรองต่อไปอีกว่าในระหว่างการขนถ่ายการยึดครองหรือการขนส่งตัวอย่างพันธู์ที่ยังมีชีวิตทั้งหลาย จะได้รับการระมัดระวังโดยถูกวิธี เพื่อให้เสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

4. ในกรณีที่ตัวอย่างพันธู์ถูกริบตามมาตรการในวรรค 1 ของมาตรานี้

ก. ตัวอย่างพันธู์จะต้องถูกมอบให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่ทำการริบ

ข. เมื่อได้หารือกับประเทศที่ส่งออกแล้ว เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการต้องส่งตัวอย่างพันธู์กลับไปยังประเทศนั้น โดยประเทศดังกล่าวจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองหรืออาจส่งไปยังศูนย์กักชีวิตหรือสถานที่อื่น ๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการได้เล็งเห็นแล้วว่าเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้ และ

ค. เจ้าหน้าที่ในการจัดการอาจขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ หรือถ้าเห็นว่าจำเป็นก็อาจหารือกับคณะเลขาธิการเพื่อช่วยในการตัดสินใจตามความในวรรคย่อย (ข) รวมทั้งการเลือกศูนย์กักชีวิต รวมทั้งสถานที่อื่น ๆ ด้วย

5. ศูนย์กู้ชีวิตซึ่งระบุในวรรค 4 ของมาตรการนี้ หมายถึงสถาบันซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการมอบหมายให้มีหน้าที่ดูแลรักษาตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับตัวอย่างพันธุ์ซึ่งถูกริบมา

6. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องเก็บรักษาหลักฐานการค้ำตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 , 2 และ 3 ซึ่งต้องมีรายการ

ก. ชื่อและที่อยู่ของผู้นำออก หรือผู้นำเข้า และ

ข. เลขที่และชนิดของใบอนุญาต หรือใบรับรองที่ออกให้ ชื่อประเทศที่การค้าเกิดขึ้น จำนวนหรือปริมาณและชนิดของตัวอย่างพันธุ์ ชื่อชนิดพันธุ์ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 , 2 และ 3 เท่าที่มีอยู่ ขนาดและเพศของตัวอย่างพันธุ์

7. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องจัดทำรายงานเป็นระยะ แสดงการปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้และยื่นต่อคณะเลขาธิการดังนี้ คือ

ก. รายงานประจำปีระบุข้อความโดยย่อที่กำหนดไว้ในวรรคย่อย (ข) ของวรรค 6 ของมาตรานี้ และ

ข. รายงานประจำ 2 ปี เกี่ยวกับบทบัญญัติ กฎข้อบังคับ และมาตรการทางบริหารที่บังคับการให้เป็นไปตามอนุสัญญาฉบับนี้

8. เอกสารที่ระบุไว้ในวรรค 7 ของมาตรานี้ ให้เปิดเผยต่อสาธารณชน เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 9

เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการและเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ

1. เพื่อประโยชน์แห่งอนุสัญญานี้ ประเทศภาคีแต่ละประเทศต้องกำหนดให้มี

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ 1 คน หรือมากกว่านั้น ให้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตหรือใบรับรองต่าง ๆ ในนามของประเทศภาคีนั้น ๆ และ

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ 1 คน หรือมากกว่านั้น

2. ประเทศซึ่งได้รับมอบเอกสารการให้สัตยาบันการยอมรับ การรับรอง หรือการเข้าเป็นภาคีภาคีใหม่ต้องแจ้งชื่อและสถานที่ติดต่อของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการซึ่งมีอำนาจในการติดต่อกับ

ประเทศภาคีอื่นและคณะเลขาธิการ ให้ประเทศที่รับจดทะเบียนทราบพร้อมกับการส่งมอบเอกสารดังกล่าว

3. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ หรืออำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ตามความในมาตรานี้ ประเทศซึ่งเป็นผู้ดำเนินการจะต้องติดต่อผ่านคณะเลขาธิการเพื่อแจ้งให้ประเทศภาคีทั้งหลายได้ทราบ

4. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการใด ๆ ตามวรรค 2 ของมาตรานี้ ต้องแจ้งรูปรอยแสดมปี หรือตราประทับหรือรูปรอยอื่นที่ใช้เพื่อแสดงความแท้จริงของใบอนุญาตหรือใบรับรองต่าง ๆ ให้คณะเลขาธิการหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศภาคีอื่นทราบเมื่อได้รับการร้องขอ

มาตรา 10

การค้ากับประเทศซึ่งมิได้เป็นประเทศภาคีแห่งอนุสัญญา

ในกรณีที่มีการส่งออกหรือการนำเข้าผ่านแดน หรือการนำเข้าจากประเทศที่มิได้เป็นประเทศภาคีอนุสัญญาฉบับปัจจุบันนั้น ประเทศที่เป็นภาคีจะยอมรับเอกสารซึ่งออกให้โดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจากประเทศที่มิได้เป็นภาคี ซึ่งมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับข้อกำหนดในอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน แทนใบอนุญาตหรือใบรับรองที่ออกตามสัญญานี้ก็ได้

มาตรา 11

การประชุมของประเทศภาคี

1. คณะเลขาธิการต้องเรียกประชุมประเทศภาคีภายในระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่อนุสัญญาฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับ

2. ภายหลังจากนั้น คณะเลขาธิการต้องเรียกประชุมสมัยสามัญอย่างน้อยทุกระยะ 2 ปี เว้นแต่ที่ประชุมจะกำหนดให้เป็นเป็นอย่างอื่น และต้องเรียกประชุมสมัยสามัญในเพื่อสมาชิกประเทศภาคีอย่างน้อย 1 ใน 3 ได้ร่วมลงนามเรียกร้องขอให้เปิดการประชุม

3. ในที่ประชุม ไม่ว่าจะป็นสมัยสามัญหรือสมัยวิสามัญ ประเทศภาคีต้องนัดหมายการปฏิบัติการตามสัญญาฉบับปัจจุบัน และอาจดำเนินการ

ก. กำหนดระเบียบข้อปฏิบัติ เพื่อให้คณะเลขาธิการสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้

ข. พิจารณาและรับรองการแก้ไขบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 15

ค. พิจารณาตรวจสอบผลความก้าวหน้าในการถนอมและอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ ซึ่งระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 , 2 และ 3

ง. รับและพิจารณารายงานต่างๆ ซึ่งเสนอโดยเลขาธิการหรือประเทศภาคี และ

จ. ทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลบังคับแห่งอนุสัญญาฉบับปัจจุบันในโอกาสอันควร

4. ในการประชุมสามัญทุกครั้ง ประเทศภาคีอาจกำหนดเวลา และสถานที่สำหรับการประชุม สมัยสามัญครั้งต่อไป เพื่อให้เป็นไปตามความในวรรค 2 ของมาตรานี้

5. ในที่ประชุมใดๆ ประเทศภาคีมีอำนาจวินิจฉัยและรับรองระเบียบ และวิธีพิจารณาประชุม ได้

6. องค์การสหประชาชาติ หรือองค์การอื่นๆ ในเครือ และองค์การพลังงานปรมาณู รวมทั้ง ประเทศซึ่งมิได้เป็นภาคีต่ออนุสัญญาฉบับนี้ อาจส่งผู้แทนมาร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์และมี สิทธิในฐานะผู้ร่วมประชุม แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติ

7. บุคคลหรือองค์การใดซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานทางด้านการคุ้มครอง อนุรักษ์ หรือ จัดการเกี่ยวกับสัตว์ป่าหรือพืชป่าในประเภทต่อไปนี้ เมื่อได้แจ้งความจำนงต่อคณะเลขาธิการ ที่จะ ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์แล้ว จะได้รับการอนุญาตให้เข้าร่วมประชุมได้ เว้นแต่ ประเทศภาคีจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของประเทศที่เข้าร่วมประชุมจะได้คัดค้าน

ก. องค์การหรือคณะสากล ซึ่งจะเป็นองค์การหรือคณะของรัฐบาลหรือไม่ และองค์การหรือ คณะกรรมการของประเทศใดประเทศหนึ่ง

ข. หน่วยงานระดับชาติที่ไม่ใช่ของรัฐบาล ซึ่งได้เป็นที่ยอมรับจากประเทศที่ตั้งอยู่ให้ทำ หน้าที่ด้านนี้ เมื่อผู้สังเกตการณ์เหล่านี้ได้รับอนุญาตแล้ว ก็มีสิทธิที่จะเข้าร่วมประชุมได้ แต่ไม่มีสิทธิ ออกเสียงลงมติ

มาตรา 12

คณะเลขาธิการ

1. เมื่ออนุสัญญาฉบับนี้ใช้บังคับแล้ว กรรมการบริหารโครงการสภาพแวดล้อมแห่ง องค์การสหประชาชาติ จะแต่งตั้งเลขาธิการขึ้นคนหนึ่งภายในขอบเขตและลักษณะที่เลขาธิการ เห็นสมควร เลขาธิการอาจได้รับการช่วยเหลือจากองค์การรัฐบาล หรือมีใช้องค์การรัฐบาล องค์การ สากล หรือองค์การระดับชาติ และคณะกรรมการซึ่งมีคุณวุฒิทางด้านคุ้มครองอนุรักษ์ และการ จัดการเกี่ยวกับสัตว์ป่าและพืชป่าได้

2. หน้าที่ของเลขาธิการมีดังนี้

ก. จัดให้มีและจัดบริการในการประชุมประเทศภาคี

ข. ปฏิบัติการตามหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 15 และ 16 แห่งอนุสัญญาฉบับนี้

ค. ดำเนินการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ และด้านวิชาการ ตามโครงการที่ได้รับมอบหมาย โดยที่ประชุมของประเทศภาคี เพื่อช่วยในการปฏิบัติการตามอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งนี้รวมถึงการศึกษา ค้นคว้าเพื่อกำหนดวิธีที่เหมาะสม เกี่ยวกับมาตรฐานในการเตรียมและส่งตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิต อยู่ ตลอดจนวิธีการต่างๆ ในการแยกแยะตัวอย่างพันธุ์

ง. ศึกษารายงานต่างๆ ของประเทศภาคี และขอทราบข่าวสารรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นจำเป็น สำหรับการดำเนินการตามอนุสัญญาฉบับนี้

จ. นำเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของอนุสัญญาฉบับนี้ขึ้นสู่ความสนใจของประเทศภาคี

ฉ. จัดพิมพ์บัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 , 2 และ 3 พร้อมข่าวสารรายละเอียดที่จะช่วยวินิจฉัย ชนิดต่างๆ เกี่ยวกับตัวอย่างพืชหรือสัตว์ซึ่งระบุในบัญชีแนบท้ายเหล่านี้และแจกจ่ายแก่ประเทศภาคี เป็นครั้งคราว

ช. เตรียมรายงานประจำปี เกี่ยวกับผลงานและกิจกรรมของอนุสัญญาฉบับปัจจุบันและ รวมถึงรายงานอื่นๆ ตามที่ที่ประชุมประเทศภาคีขอรับ

ซ. ทำข้อเสนอแนะในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายและบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข่าวสารทางด้านวิทยาศาสตร์หรือวิชาการด้วย

ณ. ปฏิบัติหน้าที่อื่นใด ๆ ซึ่งประเทศภาคีได้มอบหมายให้กระทำ

มาตรา 13

มาตรการสากล

1. เมื่อคณะเลขาธิการได้รับข่าวเป็นที่แน่ใจแล้วว่า ชนิดพันธุ์ใด ๆ ซึ่งมีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 หรือ 2 กำลังได้รับผลกระทบกระเทือนเนื่องจากการค้าขายซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดดังกล่าวหรือในกรณีที่มีการเมินเจมิได้ใช้หลักเกณฑ์ ที่บัญญัติในอนุสัญญาฉบับนี้ ให้เกิดผลดีที่แท้จริง เลขาธิการต้องแจ้งข่าวสารเหล่านั้นไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

2. เมื่อประเทศภาคีได้รับการติดต่อแจ้งข่าวสารตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้ประเทศภาคีจะต้องรายงานเลขาธิการถึงข้อเท็จจริงเท่าที่กฎหมายของประเทศนั้นจะอนุญาตพร้อมด้วยข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขในกรณีที่ประเทศภาคีพิจารณาเห็นว่าควรจะได้มีการสอบสวนเรื่องดังกล่าว ก็ให้ทำการสอบสวนโดยบุคคล 1 คน หรือมากกว่านั้นซึ่งประเทศดังกล่าวได้มอบอำนาจให้โดยชัดแจ้ง

3. ข้อมูลที่ประเทศภาคีได้มอบให้หรือที่ได้มาจากผลการสอบสวนตามความในวรรค 2 ของ มาตรานี้เสนอต่อที่ประชุมประเทศภาคีครั้งต่อไปเพื่อพิจารณา ซึ่งที่ประชุมอาจเสนอแนะได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 14

ผลที่มีต่อกฎหมายภายในประเทศและอนุสัญญาสากล

1. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานับปัจจุบันไม่มีผลต่อสิทธิของประเทศภาคีในอันที่จะกำหนด

ก . มาตรการภายในประเทศที่เข้มงวดยิ่งขึ้นเกี่ยวกับเงื่อนไขในการค้าขายการมีไว้ในครอบครอง หรือการนำเคลื่อนที่ซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 , 2 และ 3 หรือ การห้ามโดยสิ้นเชิงต่อการกระทำดังกล่าว หรือ

ข . มาตรการภายในประเทศในอันที่จะกวดขันหรือห้ามทำการค้า การมีไว้ในครอบครองหรือการนำเคลื่อนที่ซึ่งชนิดพันธุ์ที่มีได้ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 , 2 และ 3

2. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานับนี้จะไม่มีผลต่อบทบัญญัติในกฎหมายภายในประเทศใด ๆ หรือ ข้อผูกพันของประเทศภาคีต่อสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติในส่วนที่เกี่ยวกับการค้า การมีไว้ในครอบครอง หรือการนำเคลื่อนที่ซึ่งตัวอย่างพันธุ์ซึ่ง มีผลบังคับอยู่ในปัจจุบัน หรือที่จะมีผลบังคับต่อไปต่อประเทศภาคี ทั้งนี้รวมถึงมาตรการใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากร การสาธารณสุข การกักกันสัตว์หรือพืช

3. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานับนี้จะไม่มีผลต่อบทบัญญัติหรือข้อผูกพันที่เกิดขึ้นจากสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติใด ๆ ที่ตกลงกันระหว่างประเทศในรูปสหพันธ์หรือเขตการค้า ในอันที่จะก่อตั้งหรือรักษาไว้ซึ่งการควบคุมการศุลกากรภายนอก ตลอดจนการจัดการควบคุมการศุลกากรระหว่างประเทศภาคี ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าขายระหว่างประเทศสมาชิกแห่งองค์การ หรือข้อตกลงนั้น ๆ

4. ให้ประเทศภาคีแห่งอนุสัญญานับปัจจุบัน ซึ่งเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติอื่นใด ซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ในขณะที่อนุสัญญานับนี้มีผลบังคับและอยู่ภายใต้บทบัญญัติเกี่ยวกับการสงวนซึ่งพันธุ์สัตว์ทางทะเล ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ซึ่ง

จะต้องทำการเก็บหาโดยเร็ว ซึ่งขึ้นทะเบียนของประเทศนั้น และเป็นไปตามบทบัญญัติอื่น ๆ ของสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติ

5. แม้จะมีบทบัญญัติไว้ในมาตรา 3 , 4 และ 5 ก็ตาม การนำออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ที่ได้มาตามความในวรรค 4 แห่งมาตรานี้ ให้กระทำได้เพียงแต่อาศัยใบรับรองจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำออก แสดงว่าตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวได้รับมาตามวิธีการซึ่งบัญญัติไว้ในสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติดังกล่าว

6. อนุสัญญาฉบับนี้ จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการรวบรวมและการพัฒนากฎหมายทางทะเล ซึ่งรวบรวมและกำหนดขึ้นโดยที่ประชุมของคณะมนตรีสหประชาชาติ เกี่ยวกับกฎหมายทางทะเลหลวง ตามนัยแห่งญัตติที่ 2750 ค. (25) ของการประชุมสมัชชาสหประชาชาติและไม่กระทบกระเทือนสิทธิเรียกร้องในปัจจุบันหรืออนาคต และความเห็นทางกฎหมายของรัฐเกี่ยวกับกฎหมายทางทะเลและธรรมชาติ ตลอดจนการกำหนดเขตชายฝั่งและน่านน้ำของประเทศ

มาตรา 15

การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2

1. บทบัญญัติต่อไปนี้ให้ใช้บังคับแก่การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 ที่กระทำในที่ประชุมของประเทศภาคี

ก. ประเทศภาคีมีสิทธิเสนอขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 เพื่อให้ที่ประชุมครั้งถัดไปพิจารณาข้อความแห่งข้อเสนอมติเปลี่ยนแปลงแก้ไขจะต้องยื่นเสนอต่อคณะเลขาธิการอย่างน้อย 150 วัน ก่อนที่จะมีการประชุม คณะเลขาธิการ จะได้ปรึกษาหารือกับประเทศภาคีอื่น ๆ ตลอดจนผู้ที่สนใจถึงการเปลี่ยนแปลงแก้ไขตามความในวรรคย่อย (ข) และ (ค) ในวรรค 2 ของมาตรานี้ และจะได้แจ้งผลให้ประเทศภาคีทั้งหลายทราบไม่ช้ากว่า 30 วัน ก่อนการประชุม

ข. บรรดาการเปลี่ยนแปลงแก้ไขทั้งหลาย จะต้องได้รับการเห็นชอบด้วยเสียงข้างมากสองในสามของประเทศภาคี ซึ่งเข้าประชุมและออกเสียงลงมติเพื่อการนี้ ความที่ว่า “ประเทศภาคีซึ่งเข้าประชุมและออกเสียงลงมติ” นี้ หมายถึงบรรดาประเทศภาคีซึ่งเข้าประชุมและได้ออกเสียงลงมติเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ประเทศภาคีซึ่งละวันไม่ออกเสียงลงมติ ให้นำมานับรวมในคะแนนสองในสามตามที่กำหนด สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติม

ค. บรรดาการแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหลายซึ่งได้รับการเห็นชอบจากที่ประชุมแล้วจะมีผลใช้แก่ประเทศภาคีทุกประเภทภายหลังจาก 90 วัน นับจากวันประชุมเว้นไว้แต่ประเทศ ซึ่งได้สงวนสิทธิไว้ตามความในวรรค 3 ของมาตรานี้

2. บทบัญญัติต่อไปนี้ใช้บังคับแก่การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 นอกสมัยประชุมของประเทศภาคี

ก. ประเทศภาคีใด ๆ จะเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 นอกสมัยประชุมได้ โดยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ ตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคนี้

ข. ในกรณีที่ เป็นชนิดพันธุ์ทางทะเล เมื่อคณะเลขาธิการได้รับเรื่องราวที่เสนอเพื่อให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ให้ดำเนินการติดต่อกับบรรดาประเทศภาคีโดยรีบด่วน และปรึกษาหารือกับหน่วยงานระหว่างประเทศซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับชนิดพันธุ์นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ซึ่งองค์การเหล่านี้อาจจัดทำให้ได้ ตลอดจนถึงความร่วมมือประสานงานอื่น ๆ เกี่ยวกับมาตรการ การอนุรักษ์ที่ องค์การเหล่านั้นใช้บังคับอยู่ คณะเลขาธิการจะได้ติดต่อแจ้งถึงข้อคิดเห็นและข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาจากองค์การเหล่านี้และที่ได้มาจากคณะเลขาธิการเองซึ่งรวมถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปยังประเทศภาคีโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

ค. สำหรับชนิดพันธุ์นอกเหนือจากชนิดพันธุ์ทางทะเล เมื่อคณะเลขาธิการได้รับเรื่องราวที่เสนอเพื่อให้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ให้แจ้งให้ประเทศภาคีทราบโดยด่วน และแจ้งให้ประเทศภาคีทราบถึงข้อเสนอแนะ ของคณะเลขาธิการโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

ง. ภายใน 60 วัน นับตั้งแต่คณะเลขาธิการได้ส่งคำแนะนำรับรองไปยังประเทศภาคีตามความในอนุ (ก) หรือ (ข) แล้ว ประเทศภาคีอาจจะส่งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อเสนอในการแก้ไขเพิ่มเติม พร้อมด้วยข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และข่าวสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องไปยังคณะเลขาธิการ

จ. คณะเลขาธิการต้องส่งคำตอบที่ได้รับพร้อมกับข้อเสนอแนะของคณะเลขาธิการไปยังประเทศภาคี โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

ฉ. ถ้าคณะเลขาธิการไม่ได้รับคำคัดค้านที่มีต่อข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ส่งคำตอบและข้อเสนอแนะ ตามความในอนุ (จ) แห่งมาตรานี้ การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นให้มีผลใช้บังคับแก่ประเทศภาคีได้ทั้งหมดภายหลังจาก 90 วัน นับแต่นั้นวันแต่สำหรับประเทศซึ่งได้สงวนสิทธิไว้ตามความในวรรค 3 ของมาตรานี้

ข. ถ้าคณะเลขาธิการได้รับคำคัดค้านจากประเทศภาคีประเทศหนึ่งประเทศใด ให้ดำเนินการเสนอข้อเสนอกแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปยังประเทศภาคี เพื่อออกเสียงลงคะแนนทางไปรษณีย์ ตามความในอนุ (ซ) (ฅ) และ (ญ)

ข. คณะเลขาธิการต้องแจ้งให้ประเทศภาคีทราบว่าได้รับคำคัดค้านแล้ว

ฅ. เว้นแต่คณะเลขาธิการได้รับมติเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรืองดเว้นไม่ออกเสียงอย่างน้อยที่สุดครั้งหนึ่งภายใน 60 วัน นับตั้งแต่วันที่แจ้งเรื่องคำคัดค้านให้ทราบตามความในอนุ (ซ) ของมาตรานี้ ก็ให้เสนอข้อเสนอกแก้ไขเพิ่มเติมนั้นต่อที่ประชุมคราวต่อไปเพื่อพิจารณา

ญ. เมื่อได้รับคะแนนเสียงมากกว่าครึ่งหนึ่งของประเทศภาคีแล้ว ให้ข้อเสนอกแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ได้รับความเห็นชอบเมื่อได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบสองในสามของประเทศภาคีที่ลงคะแนนเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

ฎ. ให้คณะเลขาธิการแจ้งให้ประเทศภาคีทั้งหมดทราบถึงผลการออกเสียงลงคะแนน

ฏ. เมื่อข้อเสนอกแก้ไขเพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้มีผลใช้บังคับกับประเทศภาคีทุกประเทศภายหลังจาก 90 วัน นับตั้งแต่วันที่คณะเลขาธิการได้แจ้งถึงผลการยอมรับให้ประเทศภาคีทั้งหลายทราบ เว้นแต่ประเทศซึ่งได้สงวนสิทธิไว้ตามความในวรรค 3 ของมาตรานี้

3. ในระหว่างระยะเวลา 90 วัน ตามที่กำหนดไว้ในอนุ (ค) ของวรรค 1 หรือความในวรรคย่อย (ฎ) ของวรรค 2 ของมาตรานี้ ประเทศภาคีใด ๆ อาจจะยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังประเทศผู้รับจดทะเบียน เพื่อสงวนสิทธิเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมได้ ให้ถือว่าประเทศภาคีที่สงวนสิทธิดังกล่าวเป็นประเทศซึ่งมิได้เป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าขายชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง จนกว่าจะได้มีการเพิกถอนการสงวนสิทธินี้

มาตรา 16

บัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 และการแก้ไขเพิ่มเติม

1. ประเทศภาคีใด ๆ จะเสนอรายชื่อชนิดพันธุ์ซึ่งมีลักษณะที่จะจัดเข้าตามกฎเกณฑ์ภายใต้อำนาจตามความในวรรค 3 แห่งมาตรา 2 ต่อ คณะเลขาธิการเมื่อไรก็ได้ บัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ให้รวมถึงชื่อประเทศภาคีซึ่งเสนอชนิดพันธุ์ที่จะรวมเข้าในบัญชีดังกล่าว ชื่อวิทยาศาสตร์ของชนิดพันธุ์ซึ่งเสนอ และชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบของสัตว์หรือพืชต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะเข้าตามความในอนุ (ข) ในมาตรา 1

2. เมื่อคณะเลขาธิการได้รับรายชื่อซึ่งเสนอตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้แล้ว ให้แจ้งไปยังประเทศภาคีโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ รายชื่อดังกล่าวจะมีผลบังคับเป็นส่วนหนึ่งของบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ภายหลังจากการแจ้งดังกล่าว ประเทศภาคีใด ๆ อาจจะยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังรัฐบาลประเทศผู้รับผิดชอบในเวลาที่ใด ๆ ภายหลังจากการแจ้งรายชื่อดังกล่าวเมื่อสงวนสิทธิเกี่ยวกับชั้นส่วนหรือส่วนประกอบหรือชนิดพันธุ์ใด ๆ และประเทศดังกล่าวนี้จะถือเสมือนว่าเป็นประเทศซึ่งมิได้เป็นประเทศภาคีต่ออนุสัญญาฉบับปัจจุบัน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าขายชั้นส่วนหรือส่วนประกอบหรือชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้จนกว่าจะได้มีการเพิกถอนการสงวนสิทธิดังกล่าว

3. ประเทศภาคีซึ่งได้ยื่นเสนอชนิดพันธุ์ที่จะรวมในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 อาจขอยกเลิกข้อเสนอของตนเมื่อใดก็ได้ โดยการแจ้งความประสงค์ไปยังคณะเลขาธิการ ซึ่งจะได้แจ้งเรื่องราวการยกเลิกไปยังประเทศภาคีทั้งหลาย การยกเลิกดังกล่าวให้มีผลบังคับภายหลังจาก 30 วันหลังจากวันที่ได้แจ้งดังกล่าว

4. ประเทศภาคีซึ่งเสนอรายชื่อตามบทบัญญัติแห่งวรรค 1 ของมาตรานี้ ต้องยื่นสำเนากฎหมายระเบียบข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่ใช้บังคับภายในประเทศของ ที่ใช้บังคับต่อการคุ้มครองชนิดพันธุ์เหล่านั้นพร้อมกับคำชี้แจงระเบียบปฏิบัติ ประเทศภาคีเห็นว่าสมควรหรือตามที่คณะเลขาธิการร้องขอ ในขณะที่ชนิดพันธุ์ดังกล่าวยังคงรวมอยู่ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ประเทศภาคีต้องยื่นบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายหรือข้อกำหนดเหล่านั้นพร้อมทั้งคำชี้แจงต่าง ๆ ตามที่ยอมรับ

มาตรา 17

การแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญา

1. เมื่อได้มีหนังสือร้องขอจากประเทศภาคีอย่างน้อยที่สุด 1 ใน 3 ให้มีการพิจารณาและรับร้องขอเสนอแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ก็ให้คณะเลขาธิการเรียกประชุมสมัยวิสามัญเพื่อพิจารณาดังกล่าว การรับรองข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมให้กระทำได้ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก 2 ใน 3 ของประเทศภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียงลงมติเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ประเทศภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียงลงมติ หมายความว่าถึงประเทศภาคีทั้งหลายซึ่งเข้าประชุมและออกเสียงลงมติเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ประเทศภาคีทั้งหลายซึ่งเข้าประชุมแต่ดออกเสียง มิให้นำรวมถึงในเสียง 2 – 3 ซึ่งกำหนดไว้สำหรับการพิจารณาการแก้ไขเพิ่มเติม

2. คณะเลขาธิการจะต้องแจ้งตัวบทซึ่งได้รับการเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ ให้ประเทศภาคีทั้งหลายได้ทราบอย่างน้อย 90 วัน ก่อนการประชุม

3. การเปลี่ยนแปลงจะมีผลใช้บังคับต่อประเทศซึ่งได้รับรองภายหลัง 60 วัน หลังจากที่ประเทศภาคีมากกว่า 2 ใน 3 ได้ยื่นเอกสารการรับรองการแก้ไขเพิ่มเติมต่อรัฐบาล ประเทศผู้รับจดทะเบียนแล้ว ภายหลังจากนั้นแล้วการแก้ไขเพิ่มเติมจะมีผลใช้บังคับต่อประเทศภาคีอื่นใดต่อเมื่อประเทศนั้น ได้ยื่นหนังสือรับรองการแก้ไขเพิ่มเติมแล้วเป็นเวลา 60 วัน

มาตรา 18

การยุติข้อพิพาท

1. ข้อขัดแย้งใด ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างสองประเทศหรือมากกว่านั้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ให้กระทำโดยการเจรจาระหว่างประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง

2. ถ้าข้อขัดข้องไม่สามารถยุติได้ตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้ ประเทศคู่กรณีซึ่งได้ตกลงยินยอมทั้งสองฝ่ายแล้ว อาจยื่นข้อพิพาทให้อนุญาตโตตุลาการ โดยเฉพาะศาลโลกที่กรุงเฮก เป็นผู้พิจารณา และคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการให้ผูกพันคู่กรณี

มาตรา 19

การลงนาม

อนุสัญญาฉบับปัจจุบันเปิดโอกาสให้ลงนาม ณ กรุงวอชิงตัน จนถึงวันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 1973 ภายหลังจากนี้แล้วให้ลงนาม ณ กรุงเบอร์ลิน จนถึงวันที่ 30 ค.ศ. 1974

มาตรา 20

การรับรองให้สัตยาบัน

อนุสัญญาฉบับปัจจุบันให้อยู่ภายใต้การบังคับแห่งการให้สัตยาบัน การยอมรับหรืออนุมัติ เอกสารการให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการอนุมัติให้ยื่นต่อรัฐบาลแห่งประเทศวิสซึ่งถือเป็นรัฐบาลประเทศผู้รับจดทะเบียน

มาตรา 21

การเข้าเป็นภาคี

อนุสัญญาฉบับปัจจุบันเปิดให้เข้าเป็นภาคีเสรี และไม่จำกัดการให้สัตยาบันร่วมเป็นภาคีให้ยื่นต่อรัฐบาลประเทศผู้รับจดทะเบียน

มาตรา 22

การมีผลใช้บังคับ

1. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะมีผลใช้บังคับภายหลัง 90 วัน นับจากที่ประเทศที่ 10 ได้ยื่นหนังสือการให้สัตยาบันการรับรอง หรือการอนุมัติ หรือการสมัครเข้าเป็นสมาชิกต่อรัฐบาล ประเทศผู้รับจดทะเบียนแล้ว

2. สำหรับประเทศซึ่งยอมรับรองหรืออนุมัติให้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฉบับปัจจุบันต่อจากประเทศที่ 10 ให้มีผลใช้บังคับภายใน 90 วัน นับจากวันที่ได้ยื่นเอกสารการให้สัตยาบันการยอมรับ การอนุมัติ หรือการเข้าเป็นภาคี

มาตรา 23

การสงวนสิทธิ

1. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันมิให้อยู่ภายใต้บังคับการสงวนสิทธิทั่ว ๆ ไป การสงวนไว้ซึ่งสิทธิในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะอาจกระทำผิดให้ตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ และมาตรา 15 และ 16

2. ประเทศใด ๆ ซึ่งได้รับรองให้สัตยาบันแล้ว อาจสงวนสิทธิในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เกี่ยวกับ

ก. ชนิดพันธุ์ใด ๆ ซึ่งระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1, 2 หรือ 3 หรือ

ค. ชั้นส่วนหรือส่วนประกอบใด ๆ ซึ่งชนิดในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3

3. ประเทศภาคีซึ่งสงวนสิทธิไว้ตามความในมาตรานี้ จะถือเสมือนว่าเป็นประเทศที่มีใช้ภาคีแห่งสนธิสัญญาฉบับปัจจุบัน เฉพาะในด้านการค้าซึ่งชนิดพันธุ์หรือชั้นส่วน หรือส่วนประกอบตามที่ได้สงวนสิทธิไว้ จนกว่าประเทศนั้นจะได้ถอนการสงวนสิทธิดังกล่าว

มาตรา 24

การบอกเลิกอนุสัญญา

ประเทศภาคีใด ๆ จะบอกเลิกอนุสัญญาฉบับปัจจุบันในเวลาใด ๆ ได้โดยยื่นเรื่องราวต่อรัฐบาลผู้รับผิดชอบ การบอกเลิกสัญญาจะมีผลภายหลัง 12 เดือน ภายหลังจากที่รัฐบาลประเทศผู้จดทะเบียนได้รับเรื่องราวแล้ว

มาตรา 25

การจดทะเบียน

1. ดัชนีฉบับอนุสัญญาฉบับปัจจุบันซึ่งเป็น จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน ถือว่าเป็นดัชนีทุกภาษา และรัฐบาลผู้รับผิดชอบจะเป็นผู้เก็บรักษาไว้และแจกจ่ายฉบับสำเนาให้แก่ประเทศต่าง ๆ ซึ่งได้ลงนามหรือให้สัตยาบันเป็นภาคีแล้ว

2. รัฐบาลผู้รับผิดชอบจะแจ้งให้ประเทศทั้งหลายซึ่งได้ลงนามแล้ว และประเทศที่กำลังเข้าเป็นภาคีและคณะเลขาธิการ ถึงการลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรองหรือการเข้าเป็นภาคีใหม่ การใช้บังคับแห่งอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน แก้ไขเพิ่มเติม การสงวนหรือบอกเลิกสิทธิ และการบอกเลิกอนุสัญญา

3. หลังจากที่อนุสัญญาฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับ ให้รัฐบาลผู้รับผิดชอบยื่นสำเนา
อนุสัญญาต่อเลขาธิการสหประชาชาติ เพื่อลงทะเบียนและประกาศตามความในมาตรา 102 แห่งกฎ
บัตรสหประชาชาติ

เพื่อเป็นหลักฐานผู้มีอำนาจเต็มในการลงนาม ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจึงได้ลงนาม
ในอนุสัญญาฉบับนี้

การลงนามได้กระทำ ณ กรุงวอชิงตัน ในวันที่ สาม แห่งเดือนมีนาคม หนึ่งเก้าร้อยเจ็ดสิบสาม

*****